

Με το καλημέρα του νεοεκλεγέντος Δ.Σ. του Συλλόγου, στην πρώτη του συνεδρίαση, η «Κορωνίδα» βρέθηκε στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος και ξεκίνησε μια ουσιαστική συζήτηση για το παρόν και το μέλλον της.

Το έναυσμα δόθηκε από τον πρόεδρο κ. Μάκη Μπαρδή, που πρότεινε να εξεταστεί η προοπτική να εκδίδεται η εφημερίδα μας σε μηνιαία βάση. Η πρόταση έγινε δεκτή με ανάμικτα αισθήματα συγκίνησης, νοσταλγίας και προβληματισμού.

Θυμηθήκαμε τα πρώτα βήματα της εφημερίδας μας, το 1972, που κυκλοφορούσε σε μηνιαία βάση. Επίσης θυμηθήκαμε τους στόχους και τις αρχές πάνω στις οποίες βασίστηκε, στηρίχτηκε και πορεύτηκε. Οι ίδιες αρχές ισχύουν και εμπνέουν μέχρι σήμερα.

Η συντακτική ομάδα της σύγχρονης «Κορωνίδας» αισθάνεται δίκαια εγκαύχηση για το έργο της. Δικαιώνεται κάθε μέρα από την καθολική αποδοχή της εφημερίδας. Μα πιο πολύ περηφανεύεται που τη στηρίζουν ολόπλευρα οι πρωτομάστορές της. Οι πρώτοι διδάξαντες. Έστω και με τις – πολλές φορές – σκληρές, ακόμα και απαξιωτικές, κριτικές τους.

Να αναφέρουμε για την ιστορία, ότι η «ΚΟΡΩΝΙΣ ΝΑΞΟΥ», ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΟΡΩΝΙΔΟΣ ΝΑΞΟΥ, ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ιδρύθηκε επί προεδρίας Στυλιανού Μπαρδή (της Τασώως) τον Μάρτιο του 1972. Πρώτος Διευθυντής Συντάξεως είχε οριστεί ο Βασίλης ο Φραγκουλόπουλος και η πρώτη Συντακτική Επιτροπή είχε στελεχωθεί από τους Νίκο Ι. Λεβογιάννη, Νίκο Εμμ. Λεβογιάννη, Μανόλη Κορρέ και Νικηφόρο Φιλιππουπολίτη. Αμέσως μετά την «αλλαγή», το Νοέμβριο του 1972, που έφερε πρόεδρο τον Φραγκούλη Μανωλά, Διευθυντής Σύνταξης αναλαμ-

33 χρόνια μετά την πρώτη της έκδοση

Η «Κορωνίδα» στο κατώφλι του 2005

Συνεχίζει την αγωνιστική της πορεία και υπόσχεται να γίνει ακόμα καλύτερη

βάνε ο Φραγκίσκος Φατούρος, ενώ το πρώτο «ετσά ιαδέ πουλές» έγραψε ο Κώστας Γεωργ. Σιδεράς.

Στο «φύλλο 2», με τίτλο «**Η σκοπιά μας**», ξαναδιαβάζουμε:

«**Φιλοδοξούμε**. Ό ένθουσιασμός μέ τόν όποιο έγινε δεκτή ή Έφημερίδα μας, τόσο άπ' τό άναγνωστικό κοινό τών συμπατριωτών μας, όσο και άπ' τούς λοιπούς Ναξιώτες, μάς δίνει τό δικαίωμα νά σκεφθούμε και νά φιλοδοξήσωμε. Σκεπτόμαστε λοιπόν και φιλοδοξούμε νά κάνωμε τήν Έφημερίδα μας μιά Φωνή Παναξιακή, μιά φωνή τών Νέων τής Νάξου. Η εφημερίδα μας διευθύνεται και συντάσσεται από νέους κι άσφαλώς θά δεχθί μέ εύχαρίστησι κάθε νέο πού θέλει νά έργασθί και νά προσφέρη. Φιλοδοξούμε λοιπόν και περιμένομε όλους τούς Νέους τής Νάξου...».

Στην ίδια αυτή σκοπιά καλούμαστε να πολεμήσουμε και μεις. Είναι χρέος μας. Όσο για τους στόχους μας, δεν χρειάζεται παρά να τους επαναλάβουμε όπως είχαν διατυπωθεί στο «φύλλο 8», με τίτλο «**Οι στόχοι μας**»:

«Τό νέον Δ.Σ., πού προήλθεν από τάς έκλογάς τής 5 Νοεμβρίου 1972, άναλαμβάνει μέ πλήρη συναισθησιν τής εϋθύνης του τήν Διοίκισιν του Συλλόγου.

Στόχοι μας είναι: **Τό παρελθόν εις τήν Λήθη και ή Άγάπη και Άλληλεγγύη μεταξύ όλων τών συμπατριωτών μας**. Θά μεριμνήσωμε διά τήν άνακοφίσιν

τών έχόντων ανάγκην συγχωριανών μας, ώς και διά τούς νέους μας, οι όποιοι δίδουν καθημερινώς έπιτυχείς εξετάσεις εις όλους τούς τομείς τής δραστηριότητός των. Θά μάς άπασχολήση επίσης τό θέμα τής στεγάσεως του Συλλόγου μας. Δέν είναι νοητόν Σωματείον ιδρυθέν άπό τό

1911, δηλαδή πρό έξήκοντα χρόνων, νά είναι άστεγον.

Τά ζωτικά προβλήματα τής Κωμιακής και του Άπόλλωνος θά είναι επίσης ένας άπό τούς πλέον σοβαρούς στόχους μας. Τουριστική προβολή, έξωραϊσμός, βελτίωσις συνθηκών ζωής, πνευματική κίνησις κλπ., είναι θέματα πού θά προσελκύσουν τό ενδιαφέρον μας.

Εις τήν προσπάθειάν μας αυτήν ζητούμεν τήν συμπαράστασιν όλων τών συμπατριωτών μας.

Συνεργασία μέ ΟΛΟΥΣ και Άγάπη πρός ΟΛΟΥΣ είναι τό σύνθημά μας.

Άγαπάμε τό χωριό και τούς ανθρώπους του και μέ αυτό τό κίνητρον θά προσπαθήσωμε νά προσφέρωμε ό,τι μάς είναι δυνατόν γιά τό καλό του χωριού μας.

Μέ πατριωτικών χαιρετισμόν, Φραγκούλης Γ. Μανωλάς, Πρόεδρος Συλλόγου Κορωνίδος Νάξου.

33 χρόνια μετά, οι ίδιοι στόχοι εξακολουθούν να μας εμπνέουν. Σε συνάντηση που έγινε στο Σύλλογο, μεταξύ παλιών και νέας φρουράς, μετά από υψηλού επιπέλου διάλογο και προβληματισμό, βγήκε σαφές το μήνυμα ότι η «Κορωνίδα» βρίσκεται σε δυναμική πορεία ανόδου και είναι χρέος όλων μας να στηρίξουμε την προσπάθεια να γίνει ακόμα καλύτερη με τη δική μας ουσιαστική και έμπρακτη συμμετοχή. Ο στόχος να ξανακυκλοφορήσει σε μηνιαία βάση είναι εφικτός και μεθοδικά, με καλύτερη οργάνωση, αξιοποιώντας την αποκτηθείσα πείρα, θα εργαστούμε με συνέπεια και γι' αυτήν την προοπτική.

Η Κωμιακή πρέπει να πάρει τα χρήματα που της οφείλουν για τις καταστροφές απ' τις πλημμύρες του 2001

Η Νομαρχία και το Επαρχείο χρωστούν 230 εκατ. δρχ. για έργα στο επαρχιακό οδικό δίκτυο της περιοχής, που τα διέθεσαν σε άσχετα έργα

Το Τοπικό Συμβούλιο της Κωμιακής, με έγγραφό του προς τον Δήμο Δρυμαλίας, το Επαρχείο Νάξου και τη Νομαρχία, στις 4-11-04, διαμαρτύρεται γιατί το κονδύλι των 340 εκατομμυρίων δραχμών, που είχε εγκριθεί το 2001 από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, για την αποκατάσταση του επαρχιακού οδικού δικτύου της περιοχής από την Πόρτα Κορώνου μέχρι τον Απόλλωνα, που ήταν η μόνη περιοχή που είχε πληγεί απ' τις θεομηνίες της 29 Νοεμβρίου 2001, δεν έχει ακόμη διατεθεί για το σκοπό αυτό.

Παράλληλα, το Τοπικό Συμβούλιο επισημαίνει ότι με τα χρήματα αυτά έγιναν έργα επισκευής τμημάτων του επαρχιακού οδικού δικτύου στην περιοχή του Λεκανοπεδίου της Τραγαίας, που δεν είχε όμως πληγεί από τις θεομηνίες εκείνες.

Στην περιοχή που αποκλειστικά επλήγη (από την Πόρτα μέχρι τον Απόλλωνα) δεν διετεθή από το κονδύλι εκείνο ούτε μία δραχμή.

Είναι γνωστό ότι το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας στις 2-12-2001 διέθεσε μέσω της Περιφέρειας Ν. Αιγαίου 960.000.000 δρχ. για την αποκατάσταση των εκτεταμένων ζημιών που προξένησαν στο οδικό δίκτυο, στα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης στην ορεινή Νάξο (από την Πόρτα μέχρι τον Απόλλωνα και μόνο) οι πλημμύρες της 28/29-11-2001. Ήταν οι πρώτες πλημμύρες

που είχαν γίνει. Μετά από ένα περίπου χρόνο ακολούθησαν οι μεγαλύτερες σε έκταση και ένταση πλημμύρες που έπληξαν πολλά νησιά των Κυκλάδων, αλλά και πάλι εντονότερα έπληξαν την περιοχή από το Φιλότι μέχρι τον Απόλλωνα.

Τα 960.000.000 δρχ. είχαν διατεθεί αποκλειστικά για την περιοχή που το 2001 επλήγη.

Συγκεκριμένα είχαν διατεθεί τότε:

- 1) 230.000.000 δρχ. για έργα στο επαρχιακό οδικό δίκτυο.
- 2) 400.000.000 δρχ. για έργα στο αγροτικό οδικό δίκτυο και για αποκατάσταση των υποδομών στα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης.
- 3) 330.000.000 δρχ. για έργα μελέτες αντιπλημμυρικής προστασίας και διευθέτησης των ρεμάτων Λυώνας και Απόλλωνα.

Ξανατονίζουμε ότι το σύνολο αυτών των χρημάτων έπρεπε να διατεθούν για τα συγκεκριμένα έργα που περιγράφονται στην Υπουργική Απόφαση στη συγκεκριμένη περιοχή, δηλαδή από την Κόρωνο μέχρι τον Απόλλωνα (Λυώνας, Σκαδό, Μέση, Κωμιακή).

Για την τύχη αυτού του σημαντικού κονδυλίου ελάχιστα δυστυχώς γνωρίζουμε και συγκεκριμένα:

Συνέχεια στη σελίδα 4

Ο Γ' τόμος «ΚΩΜΙΑΚΗ» κυκλοφορεί εντός του Ιανουαρίου 2005

Φωτογραφία από το παρατηρητήριο των Ιταλών στο Σταυρή την Κατοχή, που περιλαμβάνεται στη νέα έκδοση.

Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο μας, ο Σύλλογος Κορωνίδας ανέλαβε την έκδοση του Γ' τόμου του γνωστού πλέον βιβλίου «ΚΩΜΙΑΚΗ», που γράφει και επιμελείται ο συμπατριώτης μας φιλόλογος και πρώην βουλευτής Νίκος Ι. Λεβογιάννης.

Ο Γ' τόμος ρίχνει ακόμη περισσότερο φως στην ιστορία και τον πολιτισμό της Κωμιακής. Πιστεύουμε πως οι νεότερες γενιές των χωριανών μας μέσα απ' τις σελίδες του βιβλίου μπορούν να γνωρίσουν την ιστορία, τον λαϊκό πολιτισμό, τα πρόσωπα, τους σκλη-

ρούς αγώνες για καλύτερη ζωή των προγόνων τους.

Ο Νίκος Λεβογιάννης έχει προτείνει τα έσοδα από αυτό το βιβλίο να αποτελέσουν την αρχή για τη δημιουργία στην Κωμιακή Μουσείου της Ιστορίας και του Πολιτισμού της περιοχής.

Για να προιδεάσουμε τους αναγνώστες μας για τον τόμο αυτό, προδημοσιεύουμε στην «Κορωνίδα» ορισμένα κείμενα και φωτογραφίες από τα περιεχόμενα του.

Συνέχεια στη σελίδα 2

Η εκδήλωση της Κοπής της Πίτας του Συλλόγου και η βράβευση των επιτυχόντων θα γίνει στη Λέσχη του Συλλόγου στις 15 Ιανουαρίου 2005, ημέρα Σάββατο και ώρα 6 μ.μ. Καλούμε όλους τους Κωμιακίτες να δώσουν το παρών.

Ο Πρόεδρος και το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου εύχονται ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ - ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ και σε όλους σας ατομική-οικογενειακή ευτυχία. Ο Σύλλογος βρίσκεται πάντα στο πλευρό όλων σας και συνεχίζει να προσπαθεί για το καλό του χωριού μας όπως πάντα, έχοντας πολύτιμους συμπαραστάτες εσάς. ΧΡΟΝΙΑ σας ΠΟΛΛΑ και ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ, με Ειρήνη και Αγάπη. Ο Πρόεδρος Ο Γεν. Γραμματέας ΙΑΚΩΒΟΣ ΜΠΑΡΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

Γράφει απ' τσ' Αρέλες
ο Γιώργος Μυλωνάς

☞ Κυρίες, κύριοι, προτού παραδώσετε το παρόν στο τζάκι, ως άριστο προσάναμμα, διαβάστε!
☞ Με σήκωσαν άρον-άρον απ' την καρέκλα του γενικού γραμματέα και μου είπαν: Γράψε, έχουμε εμβόλιμο φύλλο Δεκεμβρίου!
☞ Ότι είχα στρογγυλοκάτσει, είχα πείσει και τον εαυτό μου ν' αλλάξει αντίληψεις... ήμουν κι εγώ καρεκλοκένταυρος (ενός συλλόγου μόνο, μα για κάποιον που «έχει προσωπικές φιλοδοξίες και προσπαθεί να αναδειχτεί», είναι κατάκτηση!)...

Χρειάζεται να έχει κανείς τέτοια αυτιά για να μάθει ν' ακούει καμιά φορά και τι λέει ο άλλος;

☞ Πιάνοντας όμως την πένα μου και με τις συζητήσεις περί της εφημερίδας, θυμήθηκα πως δεν είμαι κανένας «γενικός γραμματέας» και δεν θα είμαι ποτέ...
☞ Και δε χρειάζεται κανείς σήμερα κανένα ψευτοαζώμα, αν έχει όρεξη να κάνει κάτι...
☞ Παλιά υπήρχαν τα κοινότυπα «η πάλη των τάξεων» και «το χάσμα των γενεών». Σήμερα καταλήξαμε να ισχύει το «χάσμα

περα... βρεχει...

των τάξεων» και «η πάλη των γενεών»!
☞ Μερικές φορές είναι καλύτερα να μασάς, παρά να μιλάς! (Πολύ πρωτότυπο, το ξέρω...)
☞ Μερικές φορές είναι καλύτερα να «βάρας», παρά να γράφεις...
☞ Μεταφορικά βέβαια να βάρας, αρκεί να υπάρχει αποτέλεσμα.
☞ Η επιστήμη λέει πως όσο ο άνθρωπος μεγαλώνει, μεγαλώνουν και τ' αυτιά του. Δηλαδή οι πιο μικροί έχουν πιο μικρά κι οι μεγαλύτεροι πιο μεγάλα αυτιά.
☞ Προφανώς γιατί οι νέοι δεν έχουν ανάγκη ν' ακούν πολύ, αλλά να πράττουν, σε αντίθεση με τους μεγαλύτερους...
☞ Εξάλλου με τον καταγισμό οδηγιών και συμβουλών που δέχονται οι νέοι σήμερα, απαιτούνται πολύ μικρά αυτιά για να φιλτράρουν τα πολλά...
☞ Όταν στις αρχές του 20ού αιώνα μπήκαν οι πρώτοι Ευρωπαίοι (Άγγλοι) στο Θιβέτ, έπειτα από τη μακρόχρονη εθελούσια απομόνωση των κατοίκων του και επειδή το κατόρθωμα αυτό είχε επιτευχθεί με βάνασο τρόπο προς τους ντόπιους, ο ηγέτης των κατακτητών σκέφτηκε να τους εντυπωσιάσει, ώστε να τους προσελκύσει. Έτσι έκανε μια μεγαλειώδη στρατιωτική παρέλαση στο κέντρο της πρωτεύουσας Λάσα.
☞ Ένωσε ανακούφιση και χαρά όταν κάποια στιγμή είδε κάποιους, και σιγά-σιγά όλους τους Θιβετιανούς που παρακολουθούσαν, να χτυπούν ρυθμικά τα χέρια. Σκέφτηκε πως χειροκροτούσαν!
☞ Έπειτα από λίγες μέρες και καθώς μάθαινε τις συνήθειές των κατοίκων της πε-

ριοχής, πληροφορήθηκε πως μ' αυτόν τον τρόπο οι Θιβετιανοί «διώχνουν τα κακά πνεύματα».
☞ Προς πολλές κατευθύνσεις το μήνυμα, αρκεί να μην παρεξηγηθεί.
☞ Στους δρόμους της Αθήνας τα πάντα γίνονται! Αλλά το να σε κλείσει ο γερανός της τροχαίας και να μην μπορείς να ξεπαρκάρεις (από νόμιμη θέση) πάει πολύ...

Χαμογελάς, είναι η σειρά της γαλοπούλας τώρα. Στο επόμενο φύλλο όμως;

☞ Έχει ειπωθεί τόσες και τόσες φορές η άποψη πως η θρησκεία είναι η πιο καταστροφική εφεύρεση του ανθρώπου. Η πιο καταστροφική μέχρι που ήρθε το τσάμπιονς λιγκ!
☞ Φωνάζουν ορισμένοι που αφέθηκε ελευθερος ο «δράκος» Παπαχρόνης. Μα με τόσους «δράκους» με το κατσαβίδι» που κυκλοφορούν και δρουν ανενόχλητοι, η α-

δικία ήταν που αυτός έμεινε τόσα χρόνια μέσα...
☞ Πριν λίγο καιρό είχε παρουσιαστεί μια δημοσιογραφική έρευνα για τα ναρκωτικά στο στρατό και τους νέους που στη διάρκεια της θητείας τους παρασύρονται. Είχε προκαλέσει σοκ στην κοινή γνώμη. Για λίγο βέβαια, γιατί μετά τις ειδήσεις έβαλε το φέμ στορί και ο κόσμος ξεχάστηκε...
☞ Στοίχημα πως στη δίκη των Αλβανών που έκαναν την πειρατεία στο Λεωφορείο, συνήγορος υπεράσπισης θα είναι ο νομικός σύμβουλος της TIM.
☞ Κοιτάζει μια κοπέλα (από τη Μάνη αν ενδιαφέρει) στο προηγούμενο φύλλο το συσχετισμό δυο φωτογραφιών από την 28η Οκτώβρη, «άλλοτε και τώρα». Διαβάζει και τη λεζάντα: «Η ίδια σημαία κυματίζει στον ίδιο ιερό τόπο».
☞ «Μπράβο εξέλξη», παρατηρεί, «στον ίδιο τόπο! Μέχρι και το τοπίο αλλάξατε! Και βουνά μεταφέρατε!»
☞ Αξία δεν έχει να γελάς όταν δεις τον άλλο να πέφτει, αλλά όταν σκοντάφτεισ ο ίδιος.
☞ Έχουμε ακούσει τόσες φορές και από τόσους ανθρώπους ότι η «Κορωνίδα» βρίσκεται σε δυναμική πορεία ανόδου, που θα μπορούσε η φράση ν' αντικαταστήσει άνετα τον τίτλο της εφημερίδας...
☞ Ειλικρινείς ευχές προς όλους, για τις ημέρες των γιορτών και για κάθε μέρα!
☞ Φιλανθρωπία είναι κάτι που γίνεται αφανώς και χωρίς αφορμή. Κάτι που γίνεται για «το πνεύμα των Χριστουγέννων» και επιδεικτικά είναι περισσότερο κοροϊδία...
☞ Τα απαραίτητα για τη συγγραφή του παρόντος προσέφερε το μπουκαλί με το κρασί που μου 'φεραν απ' τη Μάνη...

e-mail: perabrex@hotmail.com

Χριστουγεννιάτικες αναμνήσεις από την Κατοχή

☞ **Συνέχεια από τη σελ. 2**

λείο του χωριού. Είχαν τελειώσει οι κάτω αίθουσες και είχαν μείνει τα μαδέρια τα οποία χρησιμοποιούσαμε για θρανία. Τους λέγει ο αξιωματικός: θα πάρετε ξύλα από το σχολείο. Του λένε με νοήματα ότι, αυτά είναι χοντρά, δεν γίνεται και τους λέγει θα τα σκίσετε. Φωνάζει το σκοπό και του λέγει θα τους πας στο σχολείο να πάρουν ξύλα, να τα σκίσουν και να κάνουν το φέρετρο.

Πράγματι πήγαμε στο σχολείο και πήραμε, ο πατέρας μου κι εγώ, ένα μαδέρι και ο Σταθάκης με τον Κωστή άλλο ένα και τα πήγαμε στο μαραγκούδικο του Σταθάκη. Ο Ιταλός δίνει διαταγή, θα δουλέψετε όλη τη νύχτα και το πρωί να είναι έτοιμο το φέρετρο. **Η στενοχώρια είναι μεγάλη. Ο πόνος αβάσταχτος, αλλά η διαταγή του κατακτητή πρέπει να εκτελεσθεί.** Μηχανήματα δεν υπάρχουν και μόνο εργαλείο είναι το (κουραστάρι) πριόνι που το δουλεύουν δύο άτομα ένας εμπρός, ένας πίσω. Έκοψαν τα μαδέρια στη μέση, στερέωσαν στη μέγερη του πάγκου το ένα κομμάτι και άρχισαν οι δύο μαραγκοί την κοπιαστική δουλειά. Έχουμε και δυο Ιταλούς σκοπούς, έναν μέσα και έναν έξω, για να μην καθυστερήσουμε από τη δουλειά. Κατά διαστήματα βοηθούσαμε κι εγώ με τον πατέρα μου.

Όταν έσχιαν τα δύο κομμάτια, άρχισαν οι μαραγκοί να τα πλανίσουν λίγο, να τα ετοιμάσουν. Εγώ με τον πατέρα μου συνεχίσαμε το σκίσιμο στα άλλα κομμάτια. Τελικά, παρ' όλο το ξενύχτι, την κούραση και την πείνα, εκείνο το βράδυ, χωρίς το πρωί, το φέρετρο ήταν έτοιμο. Το πήραν ο πατέρας μου με τον Μιχαηλοδοκωστή και το πήγαν

στο γραφείο. Μόλις το βλέπει ο σκοπός αρχίζει τις φωνές και του λένε, ο Κομάντος το θέλει εδώ. Βγαίνει ο αξιωματικός και λέγει όχι εδώ, στο νεκροταφείο να βγάλετε το νεκρό, να τον βάλετε μέσα. Πήγε ο πατέρας μου και παρακάλεσε τον Φραγγουλιδο-βασιλή που ήταν και ο νεκροθάφτης του χωριού και τον Βαγγελολομανώλη, με συνοδεία Ιταλού πήγαμε στον Άη Γιώργη, στο Νεκροταφείο και ανοίξαμε τον υπό τάφο, που ευτυχώς είχαν πλάκες μεγάλες και δεν είχαν κατ' ευθείαν το χώμα στο νεκρό, που με κάποια ευκολία έβγαλαν το νεκρό και τον τοποθέτησαν στο φέρετρο. Εκείνη την ώρα ο πατέρας μου δεν άντεξε και με μεγάλη φωνή και κλάματα είπε: **«Αχ καμένη έρο, που τάρπιζες σσι τρεις μέρες να σε ξεθάψουμε σαν τον Λάζαρο».** Κι εγώ παρ' όλο που ήμουν μικρός παρακολούθησα όλη αυτή τη διαδικασία και το ξενύχτι, αλλά δεν ξεχνώ το πρόσωπο του νεκρού πάππου μου, που παρ' όλο που είχαν περάσει τέσσερις μέρες, νόμιζες ότι θα σου μιλήσει. Βέβαια δεν είναι τόσο απλό να δεις ένα πεθαμένο, ένα νεκρό σ' αυτήν την ηλικία, αλλά η περιέργεια και το ότι είναι δικό σου πρόσωπο, σε κάνουν και τα ξεπερνάς όλα.

Εύχομαι και προσεύχομαι και μνημονεύω πάντα όλους αυτούς που βοήθησαν τον πατέρα μου εκείνες τις δύσκολες ημέρες. Από τον επόμενο χρόνο, το 1942, άρχισε η μεγάλη πείνα και η δυσκολία της ζωής. Οι νεκροί κάθε ημέρα επλήθυναν, ξύλα για φέρετρα δεν υπήρχαν και η νεκροφόρα του νεκροταφείου, έπρεπε να πάρει σειρά, γιατί κάθε μέρα είχε και δύο και τρεις και περισσότερους νεκρούς.

Να είναι αιωνία η μνήμη όλων των νεκρών της Κατοχής.

Με το κερί του Πιτάφιου

Παράλληλα με τις ευχές της εκκλησίας μας «επί βασκανιάν» και «επί καταλαλιάν», οι γιαγιάδες μας και οι μανάδες μας είχαν τα δικά τους ξόρκια. Για την καταλαλιά δηλαδή τη γλωσσостρωούδα, σταύρωναν τρεις φορές με το κερί του Πιτάφιου ή θυμιατίζοντας με τα ρόδα του και έλεγαν:

*Ιησούς Χριστός νικά
και τα πάντα βοηθά
κι η κιουρά η Παναγιά
όλα τα κακά σκροπά (τρεις).
Φύ(γ)ε γλωσσостρωούδα από πα
κι ο Χριστός μας είν' επέά.*

Όσο για το κακό μάτι, τη βασκανία, από γιαγιά σε μανά και κόρη μεταβιβαζόταν το «μυστικό» τελετουργικό:

—Είς το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αμήν (τρεις φορές, κάνοντας το σημείο του σταυρού με το κερί του Πιτάφιου).

—Στις 25 του Δεκεμβρη, Χριστός (γ)εννάται, ώρα (γ)εννάται, πάσα (και κάθε) κακό σκροπάται (τρεις).

—Άγιοι Ανάργυροι και θαυματουργοί, δωρεάν ελάβετε, δωρεάν εδώκετε (τρεις).

—Ιησούς Χριστός νικά και τα πάντα βοηθά κι η κιουρά η Παναγιά όλα τα κακά σκροπά (τρεις).

Εδώ έσβηνε το κερί, μισολειωμένο και όλα τα κακά «ως εκλείπει καπνός» εξέλπτον και έλιωναν «ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός».

*Αφήγηση της αείμνηστης
Ελισάβετ Νικ. Χατζοπούλου
(Μητσονικόλενας)*

ΕΥΧΕΣ

Αγαπητοί φίλοι,

Δεχθείτε τα ειλικρινή μου συγχαρητήρια για την εκλογή σας στο Διοικητικό Συμβούλιο του ιστορικού Συλλόγου Κορωνίδας Νάξου.

Η συνεργασία μας για την επίτευξη του κοινού μας στόχου, που δεν είναι άλλος παρά η ανάπτυξη του τόπου μας, είναι απαραίτητη. Για το λόγο αυτό, επιθυμώ να σας βεβαιώσω ότι τόσο ο Δήμος μας όσο και εγώ προσωπικά είμαστε πάντα στη διάθεσή σας.

Με την ευκαιρία αυτή και ενόψει των εορτών, σας εύχομαι από καρδιάς **Χρόνια Πολλά και Ευτυχισμένο το 2005.**

Με εκτίμηση, Παρασκευή Βιζηλαίου, Αντιδήμαρχος Δρυμαλίας

*

Με την εκλογή και ανάληψη των υποχρεώσεων του νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου εύχομαι καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο σας.

Θέλω να τονίσω, ότι όλοι μαζί πρέπει να συνεργαστούμε και να παλέψουμε για να λύσουμε τα προβλήματα που υπάρχουν, για το καλό και το μέλλον του χωριού μας.

*

Με την ευκαιρία των γιορτών των Χριστουγέννων και τον ερχομό του νέου χρόνου εύχομαι Χρόνια Πολλά, υγεία και ευτυχία σε όλους.

Ό,τι έχει ονειρευτεί ο καθένας ή ό,τι δεν πραγματοποιήσει το 2004, να το πραγματοποιήσει τον καινούργιο χρόνο, 2005.

Αντώνης Χωριανόπουλος, Πρόεδρος Τ.Σ. Κορωνίδας

Παροιμίες και φράσεις του λαού με γεύση χειμωνιάτικη

- > «Χειμωνιάτικη γέννα, καλοκαιρινή χαρά». (Ειδικά αν γίνουμε τα βαφτίσια στο χωριό...).
- > «Χιόνι του Δεκεμβρη, χρυσάφι καλοκαιρινό». (Χρυσοθήρες... Κωμιακίτες...).
- > «Το τραγούδι με τον τρύγο, το Δεκέμβρη παραμύθι». (Η πραγματικότητα είναι πως το βαρέλι κοντεύει να πάσει πάτο).
- > «Αν πρωΐμισε η μυγδαλιά κι α(ν)θίσει το Δεκέμβρη, βαρύς χειμώνας κι έψιμος θε να 'ρθει να μας έβρει». (Ατόφιο Απεραθίτικο).
- > «Μπρος-πίσω στα Νικολοβάββα είν' ο βαρύς χειμώνας».
- > «Άη Νικόλας ασπρίζει τα (γ)ένεια ντου».

Έρευνα-Καταγραφή: **Κατερίνα Μ. Μυλωνά**
Σχολιασμοί: **Παναγιώτης Εμμ. Λιανής**

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΤΣΟΡΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΓΑΣΤΡΕΝΤΕΡΟΛΟΓΟΣ

Συνεργάτης «Ευρωκλινικής Αθηνών» και «Μητέρα»

Μουσών 17, Ψυχικό, τηλ. 210-6982420, Κιν. 6944-686175

Μικρά και μεγάλα χειμωνιάτικα

Γράφει η **Κατερίνα Μυλωνά**

➔ «**Η άμεση κατασκευή του νέου Δικαστικού Μεγάρου** φαίνεται πως είναι ένα από τα θέματα που απασχολεί την κοινωνία της Νάξου αυτήν την περίοδο. Το καινούριο στην υπόθεση είναι ότι υπέρ της κατασκευής του έχουν ταχθεί επίσημως με ψηφίσματα ο Εμποροεπαγγελματικός Σύλλογος, η ΟΝΑΣ και η Ένωση Ξενοδόχων. Οι ανωτέρω τονίζουν τη σημασία της κατασκευής του Μεγάρου και τα πλεονεκτήματα που θα προέλθουν από αυτό.

➔ «**Νάξος... και στη Σικελία!** Giardini di Naxos! λέγεται το μέρος, όπου εκτός της Πορτάρας που έχει χτιστεί υπάρχει και πύλη με την επιγραφή «ΝΑΞΟΣ». Το μέρος είναι μάλιστα δημοφιλής τουριστικός προορισμός για Ιταλούς και Ευρωπαίους.

➔ «**Προγράμματα προληπτικής ιατρικής** για τη νεολαία και τον γυναικείο πληθυσμό έχουν ήδη ξεκινήσει από το Κέντρο Υγείας. Προσωπικό του νοσοκομείου κάνει επισκέψεις στα σχολεία και δέχεται άτομα στα ιατρεία κατόπιν ραντεβού.

➔ «**Επιτυχής υπήρξε η συμμετοχή της Νάξου στην**

τουριστική έκθεση «Φιλοξένια», από 4 έως τις 7 Νοεμβρίου. Οι επισκέπτες της έκθεσης γνώρισαν, σε πρώτη βάση, το νησί μας μέσω πλούσιου έντυπου υλικού και πολλών τοπικών προϊόντων. Για την προβολή του νησιού μας φρόντισαν εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και επιχειρηματίες.

➔ **Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων** ανακοίνωσε την υποχρεωτική καταγραφή αιγοπροβάτων από τους κατόχους τους έως το τέλος Ιανουαρίου. Όσοι δεν το τηρήσουν θα υποστούν κυρώσεις: θα αποκλειστούν από πριμοδοτήσεις και θα απαγορευτεί η σφαγή των ζώων τους.

➔ **Την ευκαιρία να απολαύσουμε** τις ομορφιές του νησιού μας και στον κινηματογράφο θα έχουμε σε λίγο καιρό, μέσα από την ταινία «Τεστοστερόνη», η οποία γυρίστηκε εξ ολοκλήρου στη Νάξο και μάλιστα κάποιες σκηνές γυρίστηκαν στον Απόλλωνα και στον Κάμπο. Η ταινία κέρδισε το 3ο βραβείο στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Ο σκηνοθέτης ανακοίνωσε ότι η προεμιέρα θα γίνει στο νησί μας. Το τοπίο αναμφισβήτητα θα είναι πανέμορφο. Η υπόθεση όμως αν θα αρέσει, αυτό είναι θέμα γούστου του καθενός.

Τα μικρά και μεγάλα έργα που έγιναν στο χωριό το τελευταίο δίμηνο είναι εγγύηση για ένα πιο δημιουργικό και παραγωγικό νέο έτος

Ενημέρωση από τον Πρόεδρο του Τ.Σ. κ. Αντώνη Γ. Χωριανόπουλο

- Η ΔΕΗ τοποθέτησε τα φωτιστικά στις κολώνες. Απομένει να τοποθετηθεί τα επιτεχία φωτιστικά και να προχωρήσει στην προγραμματισμένη επέκταση δημοτικού φωτισμού αφού έχουν γίνει όλες οι απαραίτητες ενέργειες.
- Ολοκληρώθηκε η πλακόστρωση του δρόμου προς τον Μυκηναϊκό τάφο και χτίστηκε και καθιστικό δίπλα στην δεξαμενή στη Χωστή απέναντι από τον πλάτανο του Πόντου.
- Κτίστηκε το πεζούλι αντιστήριξης στη Σκάλα, κάτω από τον μετασχηματιστή της ΔΕΗ.
- Έγινε η διαμόρφωση του χώρου μπροστά από την αποθήκη του Αγροτικού Συνεταιρισμού.
- Έγινε επέκταση δικτύου ύδρευσης-αποχέτευσης από το Δημοτικό Σχολείο μέχρι τον Κάφαλο.
- Έγινε αντικατάσταση δικτύου ύδρευσης από το σπίτι του Καρουσαντώνη μέχρι την αποθήκη του Καρουσοβάγγελου.
- Έγινε αντικατάσταση δικτύου

ύδρευσης-αποχέτευσης από το σπίτι του Ψαραμπαδοεργή μέχρι του Κανονομάρκου.

- Το οστεοφυλάκιο ολοκληρώνεται.
- Τσιμεντοστρώθηκαν κομμάτια αγροτικών δρόμων που οδηγούν στη θάλασσα, καθώς και στον Απόλλωνα το κομμάτι πίσω από τον βιολογικό καθαώς και η πλατεία στου Αντώνη της Κοντοκανοκούλας.
- Ξεκίνησαν οι εργασίες για την ανέγερση του Δημοτικού Σχολείου στον Απόλλωνα.
- Ξεκίνησαν οι εργασίες από την Εγνατία να συνδεθεί η αποχέτευση στην Κομμαική με τις δεξαμενές λυμάτων στην περιοχή Κουκουμαύλες.
- Ξεκίνησε επιτέλους η συντήρηση στον παλιό Άη Γιώργη.
- Προχωράνε οι μελέτες από το επαρχείο για τσιμεντόστρωση των δρόμων: α) από του Αλεξαντρογιάννη μέχρι τον Γκισιμέ, β) από τη Σκάλα μέχρι τον Κάφαλο. Το έργο και τεχνικά για να οδηγούνται τα νερά στο ρυάκι στο Πλατανάκι.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ * ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ ΑΛΙΜΠΕΡΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΙΜΠΕΡΤΗΣ

ΒΕΡΓΑΣ 10, ΧΑΛΑΝΔΡΙ - ΤΗΛ. 210-6394702

Ο θολωτός μυκηναϊκός τάφος της Κωμιακής θα έχει την περιπέτεια του Αϊ-Γιώργη;

Πότε θα προχωρήσει η ανάδειξη του θολωτού μυκηναϊκού τάφου της Χωστής;

Σε πρόσφατο άρθρο της στην «ΚΟΡΩΝΙΑΔΑ» για τον θολωτό μνηναϊκό τάφο της Χωστής, η αρχαιολόγος κ. Φιλανιώτου τονίζει την ξεχωριστή σημασία αυτού του μνημείου, επισημαίνει τη μοναδικότητά του στις Κυκλάδες και διατυπώνει την άποψη ότι πρόκειται για τάφο άρχοντα και διατυπώνει την απορία πώς σ' αυτή την περιοχή βρέθηκε ο τάφος ενός άρχοντα.

Εμείς συμπληρώνουμε ότι η ονομασία της περιοχής που βρίσκεται ο τάφος είναι ΑΞΟΣ, «στον Αξό» είναι το τοπωνύμιο αυτής της περιοχής. Με άρθρο του στην εφημερίδα μας, ο φιλόλογος Νίκος Ι. Λεβγογιάννης υποστηρίζει ότι αυτό το μοναδικό

τοπωνύμιο στη Νάξο έχει σχέση με το όνομα του νησιού και με το όνομα του πρώτου οικιστή της Νάξου, του βασιλιά Νάξου.

Γλωσσολογικά δεν μπορεί αυτό να αμφισβητηθεί. Παράλληλα η ύπαρξη ενός θολωτού μυκηναϊκού τάφου του 1500 περίπου π.Χ. σ' αυτή τη θέση με αυτό το όνομα δεν μπορεί να είναι τυχαία.

Πρόκειται συνεπώς για ένα μοναδικό και ιδιαίτερης σημασίας μνημείο που πρέπει να αναδειχτεί και να προβληθεί.

Δυστυχώς μέχρι τώρα δεν έχει γίνει τίποτε κι έχουν περάσει 10 χρόνια από τότε που ο φιλόλογος Νίκος Ι. Λεβγογιάννης, μαζί με τον Φιλοπότη αρχαιολόγο Γιώργο

Μαστορόπουλο και χάρη στην παρατηρητικότητα του Ιωάννη Αντ. Βιτζηλαίου (Μαρινογιάννη) τον βρήκαν ξεχασμένο στη λήθη 80 και πάνω χρόνων από τότε (1908) που τον ανέσκαψε ο αρχαιολόγος Κλων Στέφανος.

Πότε ο Δήμος θα βάλει τις πινακίδες που χρόνια τώρα έχει παραγγείλει;

Τέλος, ρωτάμε την Αρχαιολογική Υπηρεσία και την προϊστάμενη της κ. Μαρθάρη: Αυτό το μνημείο πότε θα αντιμετωπιστεί με το ενδιαφέρον που πρέπει;

Υπάρχει στα σχέδια και τον προγραμματισμό της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας ή το αγνοούν ό-πως μέχρι τώρα από το 1908;

Π.Ε.Α.

Πολιτικό Βήμα

Πρόσκληση σοβαρού νησιωτικού ενδιαφέροντος

Αθήνα, 1.11.2004
Προς τον Πρόεδρο της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής κ. Γεώργιο Καλαντζή

Κύριε Πρόεδρε,

Η Ελλάδα, ως γνωστό, είναι παγκόσμια υπερδύναμη στην Εμπορική Ναυτιλία, αλλά στο εσωτερικό της χώρας κυρίαρχο ρόλο έχει η ακτοπλοία και αυτό γιατί η Ελλάδα είναι μια κατ' εξοχήν ναυτική χώρα, με χιλιάδες χιλιόμετρα ακτογραμμών και χιλιάδες μικρά και μεγάλα νησιά, στα περισσότερα των οποίων συ-

ντελούν στην τουριστική ανάπτυξη της χώρας.

Κατά την διάρκεια όμως του καλοκαιριού και μέχρι σήμερα, διαδραματίστηκαν συνταρακτικά γεγονότα σε πολλά νησιά της χώρας μας, με κινητοποιήσεις, διαμαρτυρίες, αποκλεισμούς δημοσίων υπηρεσιών, με αφορμή την ακτοπλοϊκή πολιτική της κυβέρνησης.

Δεδομένου όλων αυτών και βάσει του άρθρου 41Α του Κανονισμού της Βουλής, ζητάμε να προσέλθει για ενημέρωση της Επιτροπής ο ΥΕΝ κ. Εμμ. Κεφαλογιάννης.

1) Για τα μέτρα που σχεδιάζει να λάβει η κυβέρνηση για την διασφάλιση της απρόσκοπτης διασύνδεσης των απομακρυσμένων νησιών.

2) Για τα μέτρα που προτίθεται να λάβει για την αποτροπή λειτουργίας «Καρτέλ» στην ακτοπλοία, τόσο στις τιμές των εισιτηρίων όσο και στα δρομολόγια.

3) Δεδομένων των αλλαγών στο θέμα των εισιτηρίων, πώς προτίθεται να αντιμετωπίσει τις ευπαθείς κοινωνικά ομάδες, όπως τα άτομα με ειδικές αναπηρίες, τους φοιτητές, τους στρατιώτες κ.ά.

Οι βουλευτές

Παπουτσής Χρήστος, Ανωμερίτης Γεώργιος, Διαμαντίδης Ιωάννης, Ρήγας Παναγιώτης

Η Κωμιακή πρέπει να πάρει τα χρήματα που της οφείλουν για τις καταστροφές απ' τις πλημμύρες του 2001

➔ **Συνέχεια από τη σελ. 1**

Γνωρίζουμε ότι από το κονδύλι των 230.000.000 δρχ. που διαχειρίστηκε η Νομαρχία Κυκλάδων (Επαρχείο) δεν διετέθη ούτε μία δραχμή στο επαρχιακό οδικό δίκτυο αυτής της περιοχής.

Αντίθετα διατέθηκαν σημαντικά ποσά από αυτό το κονδύλι για έργα στο επαρχιακό οδικό δίκτυο από το Σαγκρί μέχρι το Χαλκί, το Κεραμί και τη Μονή, έργα τελείως άσχετα με τις θεομηνίες.

Γνωρίζουμε επίσης ότι έγιναν σημαντικά αποχετευτικά έργα στον Λυώνα που είχε πάθει τότε μεγάλη καταστροφή.

Στον Απόλλωνα όμως και την Κομμαική δεν έγινε το παραμικρό. Το 2004 ο Δήμος Δρυμαλίας διέθεσε κάποιο ποσό από το κονδύλι των 400.000.000 δρχ. για τσιμεντοστρώσεις σε μικρά τμήματα (προσβάσεις) ορισμένων αγροτικών δρόμων.

Γνωρίζουμε επίσης ότι οι τεχνικές υπηρεσίες της Περιφέρειας Ν. Αιγαίου υπέβαλαν στον Δήμο Δρυμαλίας μελέτη για την οριοθέτηση, διευθέτηση και ανάπλαση του ρέματος στις εκβολές του Απόλλωνα, η οποία απορρίφθηκε από το δημοτικό συμβούλιο (γιατί άραγε;).

Το συμπέρασμά μας είναι ότι

από τα 960.000.000 δρχ. ελάχιστα χρήματα διατέθηκαν για την περιοχή της Κωμιακής και είναι βέβαιο ότι οι κάτοικοι της Κωμιακής και του Απόλλωνα δεν γνωρίζουν πού διατέθηκαν αυτά τα χρήματα.

Πρόσφατα πληροφορηθήκαμε ότι το Επαρχείο Νάξου ετοιμάζεται να επαναδημοπρατήσει το έργο αποκατάστασης των ζημιών στο επαρχιακό οδικό δίκτυο της περιοχής, επειδή η πρώτη εργολαβία ακυρώθηκε.

Θέλουμε να πιστεύουμε ότι αυτή τη φορά η καινούρια εργολαβία θα περιλαμβάνει αποκλειστικά τμήματα του δρόμου από την Πόρτα μέχρι τον Απόλλωνα και δεν θα επαναληφθεί η παρατυπία, για να μην την πούμε η παρανομία, να περιληφθούν στην εργολαβία και τμήματα του δρόμου εκτός της περιοχής αυτής.

Αρκετά ρίχτηκε η περιοχή αυτή και στις θεομηνίες του 2001 και σε εκείνες του 2003, παρ' όλων ό-τι και στις δύο περιπτώσεις ήταν η περιοχή που υπέστη τις περισσότερες καταστροφές.

Οφείλουμε να επιστημόνουμε επίσης ότι είναι αδιανόητο, παρά-λογο και απαράδεκτο με τα κονδύλια των θεομηνιών, να κατασκευάζονται έργα άσχετα με τις καταστροφές απ' τις θεομηνίες

και να μένουν ουσιαστικά αβοήθητες οι περιοχές που υπέστησαν τις τραγικές καταστροφές.

Ιδιαίτερα στον Δήμο της Νάξου διετέθησαν αρκετές εκατοντάδες εκατομμύρια για πολλά έργα τελείως άσχετα με τις θεομηνίες.

Στην Κωμιακή δεν έγινε η αποχέτευση, δεν έγιναν τα άκρως αναγκαία αντιπλημμυρικά έργα, δεν αποκαταστάθηκαν πλήρως οι ζημιές από το επαρχιακό οδικό δίκτυο.

Απευθυνόμαστε στους αρμόδιους της Περιφέρειας, της Νομαρχίας, του Δήμου Δρυμαλίας και τους ρωτάμε να μας ενημερώσουν αναλυτικά πού διατέθηκε το ποσό των 960.000.000 δρχ. για την αποκατάσταση των ζημιών στην περιοχή Κορώνου-Κωμιακής από τις θεομηνίες της 28/29 Νοεμβρίου 2001, γιατί δεν προχωρεί το έργο της αποχέτευσης, γιατί δεν προχωρούν τα αντιπλημμυρικά έργα.

Ζητούμε με κάθε ειλικρίνεια απαντήσεις, τις δικαιούμαστε και δεν είμαστε διατεθειμένοι να απεμπολήσουμε το δικαίωμά μας να ενδιαφερόμαστε για το χωριό μας, να ασκούμε κριτική, να διεκδικούμε την επίλυση των προβλημάτων της περιοχής, να ενημερώνουμε τους συμπατριώτες μας χωρίς φόβο και πάθος.

Τα σχολια(να) της «Κορωνίδα»

Συμπώσεις και στόχοι

Τριάντα δύο (32) χρόνια πέρασαν από τότε που με πρόταση του Στέλιου Μπαρδή (της Τασώς), προέδρου του Συλλόγου Κορωνίδος Νάξου, αποφασίστηκε, ιδρύθηκε και κυκλοφόρησε σε μηνιαία βάση η εφημερίδα «Κορωνίς».

Με απόφαση του νεοεκλεγμένου Δ.Σ., η «Κορωνίδα» προτίθεται να κυκλοφορεί σε μηνιαία έκδοση. Και πάλι με ένα Μπαρδή (τον Μάκη της μαμής) στο τιμόνι του Συλλόγου.

Να του ευχηθούμε ξανά καλή επιτυχία στο έργο του και δεν θα θεωρηθεί υπερβολή να προβλέψουμε ότι με τέτοιο ζήλο και όρεξη που ξεκίνησε (νέος γαρ) να πάμε κάποιια στιγμή και σε... δεκαπενθήμερη έκδοση ή να πούμε: ΜΑΚΗ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΟΥ! **Π.Ε.Λ.**

Τα 20σέλιδα της «Κ»

Τα 20σέλιδα της «Κ» ήταν αποτέλεσμα ντοπαρίσματος; ρωτούσε ο Κουσεάρης. Και του απαντώ: Τι έχεις να πεις τώρα, που με απόφαση του Δ.Σ. η «Κ» στοχεύει να βγαίνει επί μηνιαίας βάσεως; Ασφαλώς θα συμφωνήσεις μαζί μου ότι η δίμηνη έκδοση «ώδινες» και «έτεκε μη...νιαία».

Όσο για το αν ήμουν ντοπαρισμένος, θα απαντήσω να! Και πώς να μην είσαι, όταν παίρνεις τη σκυτάλη από ένα απαιτητικό και έμπειρο Διευθυντή Σύνταξης, όπως

ήταν ο Νίκος Εμμ. Λεβογιάννης, που η πολύπλευρη προσφορά του (υλική, οικονομική, πνευματική και ψυχική) δεν έχει αποτιμηθεί ακόμα.

Είναι τόσο απλό...

Αναφερόμαστε στην ύδρευση από το φράγμα της Φανερωμένης. Ο Δήμος της Νάξου υδρεύεται πλέον από το φράγμα της Φανερωμένης. Καθώς και οι παραθαλάσσιοι οικισμοί του Κυνιδάρου μέχρι τη γέφυρα της Φανερωμένης.

Ο Δήμαρχος Νάξου είχε δεσμευτεί παλιότερα ότι θα έστερνε το νερό από το διυλιστήριο μέχρι τ' Αμπράμ. Κι ακόμη δεν έχει γίνει. Γιατί; Είναι τόσο απλό! Να μεταφερθεί το νερό από το φρεάτιο, που έχει κατασκευάσει ο Δήμος Νάξου με σωλήνες, στη δεξαμενή του Κάμπου. **Π.Ε.Λ.**

Ο Αϊ-Γιώργης επισκευάζεται

Φαίνεται πως τα... βάσανα του Αϊ-Γιώργη, της βυζαντινής εκκλησίας στο νεκροταφείο της Κομιακής, τελειώνουν.

Τα έργα αποκατάστασης του ετοιμόρροπου χιλιόχρονου ναού προχωρούν τώρα με γρηγορότερους ρυθμούς.

Αφού απομακρύνθηκαν πάνω από 15 τόφοι που είχαν δυστυχώς ανοιγεί στα θεμέλια του και τον υπονόμειαν

αυθεντικά - κομιακίτικα

➔ **Τα «Ρακιτζά» του Συλλόγου που δεν έγιναν...** Κάθε χρόνο, από τον Οκτώβρη μέχρι και το Νοέμβρη, όλα τα χωριά της Νάξου μοσκοβολούν καμένα κουτσούρια και πρωτοράκι. Είναι η παμπάλαιη μεθυστική μυρωδιά που διαδέχεται εκείνη του μούστου και του φρεσκοβρασμένου κρασιού. Τυχεροί είναι όσοι έχουν τη δυνατότητα να ζήσουν όλη αυτή την παραδοσιακή διαδικασία στο χωριό. Όμως και για κείνους που δεν «κατηφορίζουν» μεριμνούν οι Σύλλογοι και στήνουν καζάνια είτε στο Άλσος του Βείκου είτε σε εξοχικά συμπατριωτών, όπως πρόσφατα και με μεγάλη επιτυχία έκανε ο Απεραθτικός Σύλλογος και οι Σκαδιοτομωσάτες.

Ο Κομιακίτικος Σύλλογος δεν κατάφερε ποτέ να ρακιτζήσει στην Αθήνα και όταν ρώτησα γιατί, μου διηγήθηκαν την παρακάτω απίστευτη αλλά πέρα για πέρα αληθινή ιστορία:

Συζητούσανε, λέει, καμιά φορά στο Σύλλογο τις λεπτομέρειες για μια εκδήλωση με αναπαράσταση του ρακιτζού στο Άλσος, στο Γαλάτσι, και μάλιστα είχαν ορίσει και τα μέλη του Συμβουλίου που θα αναλάμβαναν την υλοποίηση του σχεδίου. Ο Α θα παραλάμβανε το χαρανά από τον ταχυδρόμο, ο Β θα έφερνε τις στροφιλιές, ο Γ τα ξύλα, όλα στην εντέλεια. Μέχρι τη στιγμή

που ο Μπαλαρινοέργης έθεσε το ουσιώδες και αμείλικτο ερώτημα: Ωραία όλα αυτά, αλλά ποιος θα πάρει τηλέφωνο στο χωριό να τα στελνουνε;...

➔ **Ταξιδεύοντας...** Κάποτε συνταξιδεύσαν δύο χωριανοί με το «Έλλη». Εκείνα τα χρόνια τα ταξίδια διαρκούσαν πολλές ώρες και ήτανε τύχη να έχεις συνταξιδιώτη για να κουβεντιάσεις. Προς μεγάλη απογοήτευση – ειρήσθω εν παρόδω ότι ο ντουράς στα ταξίδια ήταν εκ των ων ουκ άνευ – ήπια και δυο γεργές από το φλασάκι, το 'ριξε στον ύπνο. Κάποια στιγμή ξυπνάει απότομα:

–Μα πού βρισκόμαστε; ρωτάει.

–Στο παπύρι, του λέει ο άλλος.

➔ **Η παντόφλα, το λουρί και η αρκούδα.** Τι κοινό μπορεί να έχουν; Εκ πρώτης ύψεως καμιά. Αν όμως τα δούμε με το πνεύμα της παγκόσμιας ημέρας κατά της οικογενειακής βίας (βλέπε κατά της κακοποίησης της γυναίκας) που γιορτάστηκε στις 25 Νοεμβρίου, θα διαπιστώσουμε όπως και οι έρευνες που δημοσιοποιήθηκαν ότι κοινός παρονομαστής είναι το... ξύλο της αρκούδας που πέφτει καθημερινά σε όλη την επικράτεια.

Θυμηθήκαμε ότι και στο χωριό μας τα παλιά χρόνια το λουρί

δούλευε επί καθημερινής βάσεως. Μάλιστα υπήρχε και άγραφος νόμος που ήθελε «τη ζώνη» να μετακινείται από σπίτι σε σπίτι (και έκανε το γύρο του χωριού) και έτσι ποτέ δεν έπεφτε ξύλο ταυτόχρονα σε δύο σπίτια. Από εκεί βγήκε και η παροιμιώδης άποψη που συνιστά τρεις ξυλοδαρμούς τη μέρα... προληπτικά, αφού (είναι βέβαιο ότι) «εκείνος που δέρνει μπορεί να μην ξέρει γιατί, αλλά η κερά ξέρι...».

Πάντως, πέρα από το φαινόμενο της βίας ήταν συχνό στο χωριό μας και στιγματίζει τον πολιτισμό μας. Αν κάποιος αποφασίσει να ασχοληθεί σοβαρά με τη «βία στην Κομιακή τα παλιά χρόνια», καλό θα ήταν να ερευνησει και το φαινόμενο της... παντόφλας, αφού σύμφωνα με μαρτυρίες και οι γυναίκες έδερναν και μάλιστα άγρια.

Παρεμπιπτόντως διάβασα κάπου ότι σε μια πολιτεία των ΗΠΑ υπάρχει ακόμα νόμος σε ισχύ, ο οποίος δεν θεωρεί αδικήμα το ξυλοφόρτωμα της γυναίκας από το σύζυγό της, φτάνει να γίνεται μόνο μια φορά το χρόνο.

Φωνιάδες του... εθίμου Αμερικό...!

➔ **Ας είχα εγώ μαλλιά...** Η συζήτηση έχει ανάψει για τα καλά με θέμα την «Κορωνίδα» και τις προοπτικές της. Έχουν ήδη καταθέσει τις προτάσεις τους ο Νίκος Χατζόπουλος, ο Βασίλης ο Φραγκουλόπουλος και ο Νίκος Λεβογιάννης (του Εμμ.). Το λόγο έχει ο Φραγκίσκος Φατούρος και κάποια στιγμή εκφράζει τη σκέψη του για αλλαγή ακόμα και στη μορφή της εφημερίδας. Να κυκλοφορεί ας πούμε με μορφή περιοδικού. Εκεί τον διέκοψα μεταφέροντας την άποψη νέων χωριανών μας από παλιότερη σύσκεψη στην οποία υποστήριξαν πως «καλώς κυκλοφορεί η εφημερίδα μ' αυτή τη μορφή, έτσι την έχουμε συνηθίσει κι αν άλλαζε θα αισθανόμαστε περίπου όπως αν θα βλέπαμε τους γονείς μας να κάνουν τα μαλλιά τους καρφάκια...»

Εκεί έπεσε η ατάκα του Χατζόπουλου:

–Ας είχα εγώ μαλλιά και θα σου 'λεγα...

δεκάδες χρόνια. Στη συνέχεια χτίστηκε από το Δήμο μια πολύ καλή πεζούλα, υποστηλώθηκε ο ναός εσωτερικά με ξύλινες δοκούς και τώρα άρχισε εξωτερικά το καθάρισμα και η αρμολόγηση της πλινθοδομής. Το έργο εκτελείται από την Εφορία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Κυκλάδων.

Ας ελπίσουμε ότι αυτός ο χειμώνας θα 'ναι ο τελευταίος που θα βρεί τον Αϊ-Γιώργη απροστάτευτο από τις βροχές και τις καταιγίδες. Η Κορωνίδα από την αρχή της πρώτης έκδοσής της το 1972 ζητούσε την επισκευή και συντήρηση της χιλιόχρονης εκκλησίας. **Π.Ε.Λ.**

Συμπώσεις

Για δεύτερη χρονιά, την ίδια Κυριακή, συνέπεσε να γίνουν οι εκλογές στο Σύλλογο Απολλωνιατών καί στο «μητρικό Σωματείο», όπως δεν παραλείπει να τονίζει σε κάθε ευκαιρία ο Νταμπτακαντώνης.

Παρατήρησα λοιπόν ότι ακόμα μια φορά, οι ίδιοι άνθρωποι, οι ίδιοι χωριανοί ψήφισαν καί στα δυο Σωματεία. Μάλιστα όσοι δεν είχαν πληροφορηθεί ότι γίνονται και στον άλλο Σύλλογο εκλογές, τό μάθαιναν επί τόπου και έσπευδαν από τη μια λέσχη στην άλλη για να... διπλοψηφίσουν. Ευτυχώς οι λέσχες είναι κοντά. Όσο και οι απόψεις των δύο Συλλόγων. Όπως κοινοί είναι οι αγώνες τους. Να περιμένουμε από κοινού συνεδριάσεις και εκδηλώσεις; **Π.Ε.Λ.**

Σκέψεις και προτάσεις του Νίκου Ι. Λεβογιάννη για την «Κορωνίδα»

Με αφορμή τη συνάντηση που έγινε στο Σύλλογο

Με επιστολή του προς τον Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Μάκη Μπαρδή, ο Νίκος Ι. Λεβογιάννης καταθέτει τις απόψεις του για τη «νέα Κορωνίδα». Οι θέσεις του έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα αφού ανήκει στα ιδρυτικά στελέχη της εφημερίδας. Με την επιστολή του αυτή δίνει ουσιαστικά το «παράν» στην προσπάθεια της σημερινής Κορωνίδας και μεταξύ άλλων γράφει:

➤ Πιστεύω πως όλοι εμείς, που τότε ξεκινήσαμε την «ΚΟΡΩΝΙΔΑ», νιώθουμε ξεχωριστή χαρά βλέποντάς την να συνεχίζει την αγωνιστική της πορεία, να πρωτοπορεί και να προσφέρει.

➤ Έχει πλούσιο περιεχόμενο, έχει ποιότητα στην έκδοσή της, διαβάζεται με ενδιαφέρον και η απήχησή της στον κόσμο είναι εντυπωσιακή.

➤ Πολλούς από μας και άλλους νεότερους η «νέα Κορωνίδα» μας προκαλεί με αυτή την παρουσία της να επανέλθουμε και να καταθέσουμε τη συμμετοχή μας.

➤ Αξίζουν λοιπόν θερμά συγχαρητήρια στους συμπατριώτες που έκαναν αυτό το ποιοτικό και σχεδόν καταδικασμένο να αποτύχει νέο άλμα, στον **Φρ. Φατούρο**, στο **Νίκο Ε. Λεβογιάννη**, στον **Παν. Λιανή**, στο **Νίκηφ. Φιλιππουπολίτη**, στη **Σοφία Αλιμπέρτη** και στο **Γιάννη Δ. Αγγελή**.

➤ Ανέστησαν στην κυριολεξία μια εφημερίδα που όλα έδειχναν ότι είχε κλείσει τον κύκλο της. Και την ανέδειξαν στην καλύτερη εφημερίδα τουλάχιστον της Νάξου και μια απ' τις καλύτερες των Κυκλάδων. Και πάντως στην καλύτερη από εκείνες που εκδίδονται από Συλλόγους.

➤ Και αν θέλουμε να συμβάλουμε στο να πάει ακόμη ψηλότερα αυτή η προσπάθεια, στο να γίνει ακόμη καλύτερη, πρέπει να δηλώσουμε όλοι τη δική μας ουσιαστική και έμπρακτη συμμετοχή.

➤ Νομίζω λοιπόν ότι από την αποφινή συνάντηση πρέπει να βγει το μήνυμα ότι η ΚΟΡΩΝΙΔΑ βρίσκεται σε δυναμική πορεία ανέδου και χρέος όλων μας είναι να στηρίξουμε με κάθε τρόπο αυτή την προσπάθεια και να δώσουμε τη δυνατότητα στους πρωτεργάτες της να συνεχίσουν.

Εορταστικές νοσταλγίες

Πολλές φορές στη ζωή μας, ιδιαίτερα τις γιορτινές μέρες, πιάνουμε τον εαυτό μας να νοσταλγεί ένα υπέροχο παρελθόν και να αναπολεί στιγμές και καταστάσεις ασύγκριτες σε σχέση με το παρόν μας. Μάλλον το παρόν βρίσκουμε τελείως ανούσιο και ξεπεσμένο σε σύγκριση με το παρελθόν.

Το φαινόμενο αυτό συμβαίνει σε όλες τις γενιές. Το αποτέλεσμα είναι να προσπερνούμε το παρόν μας ενόψει ενός θαυμάσιου μελλοντος ή να το μηδενίζουμε νοσταλγώντας το παρελθόν. Έτσι μας τρώει το άγχος και η δουλειά σήμερα για να απολαύσουμε αύριο τη ζωή χωρίς ρουτίνα και ανάγκη. Μόνο που αυτό το «αύριο» μπορεί, αν έρθει, να μας βρει τελειωμένους, να έχουμε ξοδέψει όλη μας την ενέργεια και τελικά να έχουμε ξεμάθει την τέχνη του ζην.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

- Η Πόπη Δ. Χωριανοπούλου και ο Βασίλης Τσατσούλας απέκτησαν στην Αθήνα κοριτσάκι.
- Η Βούλα και ο Γιάννης Γ. Βιτζηλαίος απέκτησαν στην Αθήνα κοριτσάκι.
- Η Κούλα Ν. Καρούση και ο Κώστας Ν. Χωριανόπουλος απέκτησαν στην Αθήνα κοριτσάκι.

Προσφορές

- Η οικογένεια Εμμ. Γ. Καρούση

Εις μνημόσυνον αιώνιον έσται δίκαιος

Επιμέλεια: Παναγιώτης Λιανής

Ελισάβετ σύζ. Γεράσιμου Γαβριελάτου (του Τρυφερογιάννη, 1923-2004)

Πλήρης ημερών, μέσα στο καταχείμωνο, έφυγε η θεία η Λίτσα για τον Παράδεισο. Η καλή, άδολη, αγνή και ευγενική ψυχή της σίγουρα θα βρει μια θέση ανάμεσα στα μυρίπνοα άνθη του παραδείσου, συναριθμουμένη μετά των αγίων.

«Μυρίπνοος» εξάλλου και ευωδιαστή υπήρξε σε όλη της τη ζωή, έλαμπε πάντοτε από καθαρότητα ψυχής τε και σώματος, φρόντιζε εξίσου την εσωτερική ομορφιά όσο και την εξωτερική εμφάνιση. Έτσι την ξέραμε και έτσι την αναγνωρίζαμε όλα τα ξαδέφρια κι αν καμιά φορά αργούσε καμιά αδερφή μας στο «φιακάρισμα» την πειράζαμε λέγοντάς της ότι «έμοιασε στη θεία τη Λίτσα».

Και ποια νέα κοπέλα δεν θα 'θελε να της μοιάζει. Ήταν η προσωποποίηση της αυστηρά, σεμνά, ανεπιλήπτα επιμελημένης γυναίκας. Αυτό που λέμε «κοκκέτα».

Πλούσια σε αισθήματα, κουβαρντού στην αγάπη που σκόρπιζε απλόχερα γύρω της, θα μας λείψει.

*Στη μνήμη όσων χάθηκαν και πνίγηκαν στη λήθη
Γίνεται αφιέρωμα, μικρό και ταπεινό
Κι ασ μην τους εγνωρίσαμε κι ασ είναι παραμυθί
Που φτάνει με απόηχο, πικρό κι αλαργινό.*

*Μνημόσυνο αλειτούργητο, φέτος απ' τα παιδιά μας
Ας φτάσει στην ουράνια δικιά τους κατοικιά
Με μιαν ευχή: Τον πόλεμο μη ζήσει η γενιά μας
Και του ψωμιού μας η μπουκιά να 'ναι πάντα γλυκειά.*

*Αναστασία Δεουδέ
Γεωπόνος, Εκπαιδευτικός Β/θμιας Εκπαίδευσης
Απεραθτίτσια*

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

**ΚΗΔΕΙΕΣ - ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ - ΣΤΕΦΑΝΙΑ - ΤΑΞΙΔΙΑ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΕΡΑΜΙΩΤΗ & ΥΙΟΥ**

Ηρακλείου 28, Γαλάτσι – Τηλ. 210-2910582, 210-2131706

Κιν. 6977-416023 ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΘ' ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ

κατέθεσε το ποσόν των 100 ευρώ και τις ένθερμες ευχαριστίες της για το συγκινητικό αφιέρωμα της «Κορωνίδας» στη μνήμη του αείμνηστου Γεωργίου Καρούση.

• Ο Τάκης Μανδηλαράς, του αείμνηστου δασκάλου Γεωργίου Μανδηλαρά, πρόσφερε στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μέσω του Συλλόγου το ποσό των 100 ευρώ στη μνήμη του πατέρα του. Στις 27 Νοεμβρίου 2004 έκλεισαν 39 χρόνια από την εκδημία του μεγάλου δασκάλου του χωριού.

Ελισάβετ... ένα όνομα με ιστορία

Δεν υπάρχει κωμιακίτικο σπίτι που να μην έχει την Αλισάφη του

Έρευνα του
Παναγιώτη Εμμ. Λιανή

*«Έν ταϊς ήμέραις εκείναις, ἀναστάσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα καὶ εἰσῆλθε εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσάπιστο τὴν Ἐλισάβετ...»
«...Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινα».*

Αυτά τα αποσπάσματα των ευαγγελικών περικοπών, που διαβάζονται στους Παρακλητικούς Κανόνες, παραπέμπουν ασφαλώς κατ' ευθειαν στο χωριό μας. Στο τοπίο και στους ανθρώπους.

Κώμη και Κωμιακή: Κατά τον καθηγητή Γιάννη Προμπονά, η προέλευση του ονόματος Κωμιακή από το Κώμη είναι προφανής, όπως τεκμηριώνει σε εργασία του που ανακοινώθηκε στο Συνέδριο «Η Νάξος διά μέσου των αιώνων».

Επίσης η αναφερόμενη Ιουδαία είναι ορεινή περιοχή όπως το χωριό μας, και κάθε εποχή, χειμώνα καλοκαίρι, οι χωριανοί το επισκέπτονται πραγματικά με λαχτάρα και με σπουδή πορεύονται στα ιερά του χώματα.

Δε γκαϊαντούνε πότε θα μπροβάλουε στ' Ανέφραμα, να αντικρύσουν το πανέμορφο χωριό μας. Σε λίγο θα «εισέλθουν» σε κάποιο σπίτι, που τους περιμένει με ανοιχτές τις αγκαλιές, και θα ακολουθήσουν οι ασπασμοί των αγαπημένων προσώπων.

Παπούδες, γαγιάδες, γονείς, αδέρφια, ξαδέφρια, γείτονες, όλοι μαζί μια αγκαλιά κι αι ο ασπασμός της Ελισάβετ, ειδικά για το χωριό μας, ακούγεται πιο οικείος, αφού το όνομα αυτό είναι από τα πιο διαδεδομένα.

Δεν θα 'ταν υπερβολή να πει κανείς ότι δεν υπάρχει οικογένεια Κωμιακίτικη που να μην έχει Ελισάβετ. Αυτή την αλήθεια θα προσπαθήσω να τεκμηριώσω.

Όλοι γνωρίζουμε ότι πολλές περιοχές της Ελλάδας, πέρα από τα άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, προσδιορίζονται και από την κατάληξη των επιθέτων των κατοίκων τους, αλλά και από τα μικρά ονόματα, τα βαφτιστικά. Πράγματι, αν σου συστήσουν κάποιον και η κατάληξη του επωνύμου του είναι: **άτος**, το πιθανότερο είναι να κατάγεται από την Κεφαλονιά, ιδιαίτερα αν το μικρό είναι Γεράσιμος, ενώ αν το μικρό είναι Παναγιώτης και το επώνυμο λήγει σε: **άκος** ή: **έας**, παραπέμπει προς την περιοχή της Λακωνίας και της Μάνης. Ανάλογα είναι τα εις: **άκης** κρητικά επώνυμα και το βαφτιστικό Σήφης-Σηφάκης-Σηφάκας (από το Ιωσήφ) και τα εις: **ιδης** που παραπέμπουν σε ποντιακή καταγωγή. Ακριβώς το ίδιο φαινόμενο παρατηρούμε στην Κωμιακή, με το βαφτιστικό όνομα Ελισάβετ.

Στην έρευνα που έκανα, διαπίστωσα ότι το να συναντήσεις το όνομα αυτό σε άλλο χωριό της Νάξου έχει τρεις πιθανότητες. Πρώτη: Να είναι Κωμιακίτισσα που παντρεύτηκε ξενοχωριανό. Δεύτερη: Να ήταν ο ένας από τους γονείς της κωμιακίτικης καταγωγής. Και τρίτη: Να την έχει βαπτίσει Κωμιακίτης.

Είναι αλήθεια ότι οι κουμπιριές έσπειραν χαρακτηριστικά ονόματα κάποιων χωριών σε άλλα, όπως π.χ. η μόνη ίσως Διαλεχτή της Κωμιακής είναι η γνωστή θυγατέρα της Παρασκευής του Λεββαϊάννη, που όντως πληροφορήθηκε την είχε βαπτίσει ένας Απεραθίτης, ο Βελεβέτσος.

Πριν προχωρήσω στην έρευνα

της τόσο μεγάλης διάδοσης του ονόματος Ελισάβετ στην Κωμιακή, θα ήθελα να σταθώ λίγο στους συνειρμούς-συσχετισμούς Ιουδαίας και Κωμιακής.

Αναφέρονται στο ορεινό του τοπίου και στο «εθνικό» μας Ναξιακό παρατσούκλι, που παραπέμπει κατευθείαν στον γνωστό ληστή της Καινής Διαθήκης, στον Βαραββά.

Ποιος ξέρει μετά την απόλυσή του από τον Πλάτο ίσως να ξετόνισε στα μέρη μας... όπως και τότε άλλοι εξ Ανατολών. Εξάλλου είναι γνωστές οι επαφές και οι σχέσεις των νησιών και ιδιαίτερα της Νάξου με τον Ελληνισμό της Μικράς Ασίας. Ιδιαίτερα στον τομέα της μουσικής.

Το άλλο στοιχείο, τεκμηριωμένο αυτό από την έρευνα του Ν.Ι. Λεβυγιάννη, αναφέρεται στην οικογένεια των Κορρέδων, που έχει δημοσιευθεί στον Α' τόμο του βιβλίου «Κωμιακή: Τόπου Χρώματα: Αντιθέσεων Αρμονία». Φανταστείτε λοιπόν την έκπληξή μου, όταν διαπίστωσα ότι το βαφτιστικό όνομα Ελισάβετ – εβραϊκό όνομα της ξαδέφρης της Παναγίας – συνυπάρχει με την παρουσία των Κορρέδων στο χωριό, από το 1821, από συστάσεως ελληνικού κράτους.

Και να πώς, όπως με κατατόπισε ο Τρυφερομανόλης: Πρώτος Δήμαρχος του χωριού μας, με την ανακήρυξη του ελληνικού κράτους, ήταν ο αείμνητος Μανώλης Κορρές. Με ένα «ρ», όπως είχε ακούσει από παλιότερους. Το δεύτερο «ρ» το έβαλε ο γιος του Δημήτρου, ο καθηγητής Μαρκάκης Κορρές (από τους πρώτους καθηγητές Πανεπιστημίου), για να το αποσυνδέσει πιθανότατα από την εβραϊκή του εκδοχή (ή για λόγους αισθητικής της γραφής θα υπέθετα, αφού τα δύο «ρ» κοομών ιδιαίτερα λέξεις της γλώσσας μας που κρύβουν κάλλος, όπως μελιρρυτος: ή δύναμη, όπως θάρρος. Και η οικογένεια του Δημήτρου του Κορρέ διέθετε και δύναμη αλλά και κάλλος, αφού η ομορφιά και η αειωσύνη των τριών θυγατέρων του ήταν ονομαστές.

Η συμπάθεια του χωριού στα πρόσωπα αυτά αποτυπώνονταν και έχει διασωθεί μέχρι σήμερα με τα υποκοριστικά: το Αλισαφάκι, το Κυριακάκι και το Κατερινάκι. Έτσι ήξεραν κι αποκαλούσαν τις θυγατέρες του αείμνηστου Δημήτρου. Η πρώτη λοιπόν Ελισάβετ, που είναι καταγεγραμμένη στο χωριό, είναι η κόρη του προειρηθέντος Δημήτρου Κορρέ. Από το γάμο της με τον αείμνηστο Νικόλα Χωριανόπουλο (από τους Πορδιαδες: Πορδονικόλας) απέκτησε 4 παιδιά. Ο πρώτος ήταν ο Μανώλης (πατέρας της Τσετσεδοϊάννας). Ο δεύτερος, ο Γεώργιος, απέκτησε κόρη που ονόμασε Ελισάβετ (είναι κόρη της Κατικάρας, η σύζυγος του Γληροκόκτου). Ο τρίτος, ο Μάρκος, επίσης είχε κόρη Ελισάβετ (σύζυγος του αείμνηστου Ζερβοστελιανού). Και από την οικογένεια του τέταρτου, του Γιάννη, προήλθε η Αλισάφη, σύζυγος Πυργιομάρκου. Τέλος, πέμπτη θυγατέρα του Αλισαφάκι και η θεία η Αλισάφη η Μαρκοϊάννα.

Η οικογένεια του Μαρκοϊάννη απαριθμεί σήμερα πολλές Ελισάβετ που έχουν γεννηθεί και κατοικούν στο Βύρωνα.

Επίσης η αδερφή της (η γιαγιά μου η Τρυφερογιάννα) έβγαλε Ελισάβετ, που έφυγε μικρή από το

χωριό, και είναι η θεία η Λίτσα.

Ας πάρουμε άλλη οικογένεια. Του αείμνηστου Έρο-Μπακίρη (Μιχαήλ Βιτζηλαίου), που με την γρια-Μπακίρανα (Αλισάφη του Φραγκουλογιάννη, το γένος Χατζοπούλου) απέκτησαν δύο τουλάχιστον εγγόνες που ακούν στο όνομα Ελισάβετ. Είναι η Αλισάφη του Μπακίροστελιανού και η Ελισάβετ του Μπακίροβασιλη και της Ταφομαρίας, συζ. Αποστ. Σικαλίδη. Αλλά και η γρια-Μποζιάτη ήταν Αλισάφη (αδερφή του Ζεζοέρη, το γένος Κεραμιώτη) και η Σοφία (κόρη του Ζεζοέρη) η Μπαίραχτάρνα επίσης έβγαλε Αλισάφη (τη Μητσοϊάννα).

Αλλά και γειτονιά-γειτονιά να πάρουμε το χωριό, θα διαπιστώσουμε ότι όνομα Αλισάφη ακούγεται σταθερά.

Ξεκινώντας από το Εροντάμπελο μέχρι τον Κάψαλο και από ται Ροδινές μέχρι Γκισιμέ, θα μνημονεύσουμε την Αλισάφη τη Μητσοϊκόλενα. Πιο πάνω θα θυμηθούμε τη Λεωτσακαλισάφη (Αποστολοϊδοέργεννα), την Κατσού(λα) Αλισάφη Μυλωνά, το γένος Λεβυγιάννη, το Αλισαφάκι (της Παρασκευής του Λεββαϊάννη), τη Στεφανονικόλενα και την Αλισάφη του Στάη τ' Αλιμπέρτου. Η Βασιλοϊάννα, η Σκουλού (αδερφή του Τέλη, το γένος Λεβυγιάννη), η Σουσουνοπέτρνα, η Θωδωροϊάννα, η Γκαγκαδομιάλενα (η μάνα του Έρο-Λεβοϊανονικόλα), η Γαβριλιαλισάφη, όλες ήταν πασιγνώστες Αλισάφες.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφέρω τη νονά μου τη Μπιστολάκενα και την αξιομνημόνευτη γειτόνισσα και συδέκνισσά μας την κερ' Αλισάφη (Λεββαϊανμανόλενα, το γένος Μυλωνά του Ντουρά).

Είμαι σίγουρος πως θα παραλείψω αρκετές Αλισάφες κι ως με συγχωρήσουν, αλλά διευκρινίζω και πάλι την πρόθεσή μου να αναδείξω το όνομα Αλισάφης ως στοιχείο της ταυτότητας του χωριού μας και ζητώ την βοήθειά σας για μια λεπτομερέστερη καταγραφή.

Συνεχίζω λοιπόν με όσες μου έρχονται στο νου και είναι: Η Μανολδοέργεννα (Αλισάφη), η Βλαχλιαλισάφη (μάνα του Επάρχου), η Βέτα του Σαδοδημήτρη (Γιαμούρενα), η Βέτα του Μαρινοϊάννη (η δασκάλα). Η Αλισάφη του Τρυφερομανόλη, η Βέτα της Τρυφεροσοφίας, το Αλισαφάκι του Μητσοβασιλη, η Έλλη του Καρουσοβάγγελο, η Έλλη του Θωδωροδημήτρη, η Έλλη του Θωδωροστεφάνου, η Έλλη του Σιδεροϊάννη, η Έλλη του Αλιμπεροδημήτρη, η Έλλη του Βοθριατογιάννη, η Φάφω (του Φραγκουλιδοκώτσου), η Βέτα του Ντουκοέρη, η Ελισάβετ του Γκανιοέρη, η Αλισάφη του Κοροδοϊάννη, η Αλισάφη του Νταρμπουλομιάλη, η Ελισάβετ του Κατσουλοέρη, η Ελισάβετ του Καριοπουλομανόλη και το Αλισαφάκι του Γληροέρη.

Ακόμα συναντά κανείς το όνομα «Ζαμπέτα», που κυρίως προσδιορίζει την μεγάλη φραμιά του αείμνηστου Ζαμπετοϊάννη (Σουσουϊνής).

Νομίζω ότι «ου χρεϊάν έχομεν ετέρων μαρτύρων» (να ξαναρθούμε στα βιβλικά μας), αφού αποδείξαμε επαρκώς ότι ο όνομα Ελισάβετ στην ορεινή Κωμιακή είναι στοιχείο της ταυτότητάς του. Όμως θα τελειώσω με την απορία, γιατί οι Κωμιακίτες δεν αφιέρωσαν ποτέ ένα ζωικό στην οσία Ελισάβετ ή έστω ένα εικόνομα σε μια γωνιά της Θεοσκέπαστης.

Η μνήμη της εορτάζεται την επομένη του Αγίου Γεωργίου.

Το φαρμακείο της φύσης

Γράφει η **Πόπη Μυλωνά**
Τελεόφοιτη της φαρμακευτικής σχολής Αθηνών

Η φύση, γενναϊόδωρη προς τον άνθρωπο, εκτός από την τροφή, του προσέφερε και τα μέσα για ν' αντιμετωπίσει τα προβλήματα υγείας του. Δεν υπήρξε και δεν υπάρχει χώρος και χρόνος που να μην εκμεταλλεύτηκε ο άνθρωπος το «φαρμακείο της φύσης». Η Φυτοθεραπευτική είναι ένας κλάδος της Φαρμακευτικής επιστήμης, που ασχολείται με τη διερεύνηση και την ανάδειξη των θεραπευτικών αποτελεσμάτων που έχουν πολλά φυτά. Άλλωστε είναι γνωστό ότι μερικά φάρμακα προέρχονται από την απομόνωση ουσιών που βρίσκονται σε φυτικούς ή ζωικούς οργανισμούς, δίνοντας περισσότερα όπλα στη σύγχρονη ιατρική για ν' αντιμετωπίσει διάφορες ασθένειες και κάποιες μορφές καρκίνου. Πολλές από αυτές τις ανακαλύψεις στηρίχτηκαν στη λαϊκή σοφία και στην πρακτική ιατρική που εφαρμόζαν για χιλιάδες χρόνια διάφοροι λαοί. Ορισμένα απ' τα φυτά λοιπόν που χρησιμοποιούμε στην καθημερινή μας ζωή στο χωριό έχουν γνωστές ή άγνωστες στους πολλούς ιδιότητες που μπορούμε να παρουσιάσουμε.

➤ Η «**αγριάδα**», ο άουστρος δηλαδή, είναι ένα αυτοφυές φυτό που δημιουργεί προβλήματα στις καλλιέργειες των αγροτών. Η ρίζα της θεωρείται ότι έχει διουρητικές ιδιότητες και χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις κυστίτιδας, ουρηθρίτιδας, νεφρολιθίασεων (πέτρα στα νεφρά) και χολολιθίασεων (πέτρα στη χολή). Οι Κωμιακίτες τη χρησιμοποιούν με τη μορφή αφεψήματος (βραστάρι) για τις παραπάνω παθήσεις.

➤ Το **θυμάρι**, ένας θάμνος που στις βουνοπλαγιές της Κωμιακής υπάρχει σε αφθονία, περιέχει ένα αιθέριο έλαιο, το οποίο συνίσταται κυρίως από θυμόλη και καρβακρόλη και έχει αντισηπτικές και σπασμολυτικές ιδιότητες (βοηθάει στην ανακούφιση από έντονους πόνους). Ως σιρόπι χρησιμοποιείται στη φαρμακοποιία κατά του ξηρού βήχα και του κοκκύτη, ενώ ως αφέψημα βοηθά σε περιπτώσεις δυσπεψίας. Με πλύσεις στόματος μπορεί να καταπραυνεί ήπιες ενοχλήσεις της στοματικής κοιλότητας.

➤ Το **φασκόμυλο**, που καταναλώνεται σε αφέψημα κυρίως από τους πιο ηλικιωμένους Κωμιακίτες, έχει σημαντικές αποχρεμπτικές ιδιότητες (βοηθάει στην απέκκριση φλεγμάτων), καθώς και σπασμολυτικές. Επίσης, σε περιπτώσεις στοματίτιδας και ουλίτιδας, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για πλύσεις στόματος. Ωστόσο η χρήση του φυτού αυτού θα πρέπει να γίνεται με ιδιαίτερη προσοχή, γιατί όταν καταναλώνεται σε μεγάλες δόσεις μπορεί να προκαλέσει δηλητηρίαση, λόγω της ουσίας θουγιόνης που περιέχει.

Πέρα όμως από τα δικά μας φυτά, τυπικά του μεσογειακού κλίματος, αξίζει να αναφερθούμε και σε άλλα, που χρησιμοποιούνται ευρέως σε αρκετά φαρμακευτικά σκευάσματα και καλλυντικά και αγνοούμε τη χρήση και δράση τους.

➤ Ένα τυπικό λοιπόν φυτό της Άπω Ανατολής είναι το **τζίνσενγκ**, αυτοφυές στην Κίνα, την Κορέα και την Ιαπωνία. Πρόκειται για μια πόα, της οποίας χρησιμοποιείται η ρίζα. Από εκεί πήρε και τ' όνομά του το φυτό, αφού η ρίζα του μοιάζει με μικρό ανθρωπάκι, στην κινεζική γλώσσα τζίνσενγκ! Αποτελεί ένα θαυμάσιο αντιγηραντικό, αναζωογονητικό, γηριατρικό φάρμακο, που χαρίζει δύναμη και ευεξία στον οργανισμό. Χρησιμοποιείται σαν τονωτικό, αντιαναιμικό και αντιδιαβητικό. Συχνά το συναντάμε στα συμπληρώματα διατροφής. Θεωρείται το πιο σημαντικό φυτό της ιατρικής της Άπω Ανατολής.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΑΝΔΡΗ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Επιστημονική συνεργάτης Εργαστηρίου Υγιεινής
και Επιδημιολογίας Ιατρικής Σχολής Παν/μίου Αθήνας
Ιατρείο: Λ. Βεΐκου (Ομορφοκκλησιάς 48), Γαλάτσι
Τηλ. 210-2922006, Κιν.: 6944-757846

Δεν είναι οδοιπορικό στους όμορφους τόπους της Κωμιακής ΕΙΝΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑ

- Είναι μια πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος, που απευθύνεται πρώτα-πρώτα στους γείτονες, μετά στους χωριανούς, στον καθένα που αγαπά το χωριό και θα ήθελε να αποκτήσει μια μικρή αλλά σημαντική περιουσία.
- Ένα παλιό Κωμιακίτικο σπίτι, στην πάνω γειτονιά, στην καρδιά της Τζουτζας. Το σπίτι του Αυγερινοβασιλή και της Βλαχομαρίας.
- Μια αυλόσιδα κτημάτων, ποτιστικών με ελιές και αμπέλια από το Φυρό σπίτι, Μνημόρι, στου Κανά, στην Αγιά (Καλαμαύκα), στην Εμπαλωμένη, στο ραχίδι του Ροσιάτη και στου Βλακού το πάνω και το κάτω ποτιστικό.
- Την ενδιαφέρουσα πρόταση κάνει η Ντίνα σύζυγος Β. Καραμανή, θυγατέρα του αείμνηστου Αυγερινοβασιλή και της Βλαχομαρίας.
- Μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί της στα τηλέφωνα: 24410-23047 (σπίτι), 24410-27008 (μαγαζί).

Προτεραιότητες

ΕΝΑΣ καθηγητής φιλοσοφίας εμφανίστηκε στην τάξη του με ένα μεγάλο χάρτινο κουτί. Χωρίς να μιλήσει, πήρε από την χάρτινη κούτα ένα άδειο γυάλινο βάζο και άρχισε να το γεμίζει με μικρές πέτρες. Οι μαθητές του κοίταξαν με απορία. Όταν το βάζο δεν χωρούσε άλλο, ρώτησε: «Είναι γεμάτο το βάζο;» και οι μαθητές απάντησαν: «Ναι, είναι γεμάτο».

Αυτός χαμογέλασε και πάλι χωρίς να μιλήσει, πήρε από την χάρτινη κούτα ένα σκαουλάκι με μικρά βοτσαλάκια και άρχισε να γεμίζει το βάζο, το κούνησε λίγο και τα βοτσαλάκια κύλησαν και γέμισαν τα κενά μεταξύ των πετρών. Όταν το βάζο δεν χωρούσε άλλο, ρώτησε: «Είναι γεμάτο το βάζο;» και οι μαθητές γέλασαν και απάντησαν: «Ναι, είναι γεμάτο».

Αυτός χαμογέλασε και πάλι χωρίς να μιλήσει, πήρε από την χάρτινη κούτα ένα σκαουλάκι με άμμο και άρχισε να την αδειάζει μέσα στο βάζο. Η άμμος χύθηκε και γέμισε όλα τα κενά μεταξύ των πετρών και των βοτσαλών. Όταν το βάζο δεν χωρούσε άλλο, ρώτησε: «Είναι γεμάτο το βάζο;» και οι μαθητές δίστασαν για λίγο, αλλά απάντησαν: «Ναι, είναι γεμάτο».

Αυτός χαμογέλασε και πάλι χωρίς να μιλήσει, πήρε από την χάρτινη κούτα δυο μπουκάλια κρασί και άρχισε να τα αδειάζει μέσα στο βάζο. Το κρασί γέμισε όλο το υπόλοιπο κενό του βάζου. Όταν το βάζο δεν χωρούσε άλλο, ρώτησε: «Είναι γεμάτο το βάζο;» και οι μαθητές γέλασαν αυτή τη φορά και απάντησαν: «Ναι, είναι γεμάτο».

Τώρα, λέει ο καθηγητής, θέλω να θεωρήσετε το βάζο αυτό ότι αντιπροσωπεύει τη ζωή μας.

Οι πέτρες είναι τα πιο σημαντικά στη ζωή σας, τέτοια είναι η οικογένεια, ο σύντροφός σας, η υγεία σας, τα παιδιά σας, οι καλοί σας φίλοι. Οι πέτρες αντιστοιχούν στα πιο σημαντικά, τόσο σημαντικά, που ακόμα και αν όλα τα υπόλοιπα λείψουν, η ζωή σας θα εξακολουθεί να είναι γεμάτη.

Τα βοτσαλάκια είναι τα άλλα πράγματα που έρχονται στη ζωή μας, όπως οι σπουδές μας, η εργασία μας, το σπίτι μας, το αυτοκίνητό μας, είναι μικρά πράγματα, βοτσαλάκια. Αν αυτά τα βάλτε πρώτα στο βάζο, δεν θα υπάρχει χώρος για τις πέτρες, τα σημαντικά της ζωής.

Η άμμος είναι τα υπόλοιπα, τα πιο μικρά πράγματα της ζωής. Αν βάλεις πρώτα την άμμο στο βάζο, δεν θα υπάρχει χώρος ούτε για τα βοτσαλάκια ούτε και για τις πέτρες. Το βάζο είναι η ζωή σας. Αν ξεθεύετε χρόνο και δύναμη για μικρά πράγματα, δεν θα βρείτε ποτέ χρόνο για τα πιο σημαντικά. Ξεχωρίστε ποια είναι πιο σημαντικά για την ευτυχία σας. Μιλήστε με τους γονείς σας, παίξτε με τα παιδιά σας, απολαύστε τον σύντρόφό σας, προσέξτε την υγεία σας και χαρείτε τους φίλους σας. Πάντα θα υπάρχει χρόνος για γνώση και σπουδές, πάντα θα υπάρχει χρόνος για εργασία, πάντα θα υπάρχει χρόνος για να φτιάξετε το σπίτι σας και το αυτοκίνητό σας, να πληρώσετε τους λογαριασμούς.

Όμως να φροντίσετε για τις πέτρες πρώτα. Ξεχωρίστε τις προτεραιότητές σας.

Οι μαθητές είχαν μείνει άφωνοι. Ένας όμως ρώτησε: «Το κρασί τι αντιπροσωπεύει;» Ο καθηγητής γέλασε και απάντησε: «Χαίρομαι που ρωτάς. Θα σας πω: Δεν έχει σημασία πόσο γεμάτη είναι η ζωή σας, δεν έχει σημασία πόσο στριμωγμένος είσαι, γιατί πρέπει να ξέρεις ότι πάντα υπάρχει λίγος χώρος για ένα κρασάκι».

Ανώνυμος

μια σταδιακή φωτογραφία

Ο **Ιωάννης Γεωργίου Αλιμπέρτης** (του Αλιμπερτοέρη) με τη σύζυγό του **Βασιλική** (του Δημητράοερη) και τα παιδιά τους **Φραγκούλη, Μαρία και Κυριακή**

διακρίσεις • πτυχία • μεταπτυχιακά • υποτροφίες

Διόρθωση και ορθή επανάληψη: Στο προηγούμενο φύλλο μας αναφερθήκαμε στην προαγωγή του **Γιάννη Αγγελή** στον βαθμό του Εισαγγελέα Εφετών. Πареисφύσαντος όμως του γνωστού... άγνωστου του τυπογραφείου, όχι μόνον άλλαξε το πατρώνυμο, αλλά δεν τυπώθηκαν και οι δέουσες ευχές, οι οποίες εντούτοις είχαν γραφεί και κομμούσαν το πρωτότυπο. Επανορθώνουμε λοιπόν:

Ο προαχθείς είναι ο **Γιάννης του Γεωργίου** (του **Γληγορέρη**). Του ευχόμαστε με δίκαιη συμπαιτριωτική εγκαύχηση καλή σταδιοδρομία και εις ανώτερα. Είμαστε υπερήφανοι που ένας

Κωμιακίτης προάγεται στο υψηλό αξίωμα του Εισαγγελέα Εφετών με μοναδικά εφόδια την υψηλή επιστημονική του κατάρτιση, το ήθος του χαρακτήρα, την εργατικότητα και την απαράμιλλη οικογενειακή του ανατροφή.

Η αόρατη αλλά ζωντανή παρουσία του αείμνηστου Γληγορέρη στην ατμόσφαιρα της χαράς, μας γεμίζει συγκίνηση και βεβαιότητα για την αιώνια μνήμη του...

Με την ευκαιρία, θα ευχηθούμε και στον **Γιάννη Αγγελή** (του Τσετσεδομανόλη) σύντομα να αξιωθεί προαγωγής. Το αξίζει και το περιμένουμε.

Παν. Εμμ. Λιανής

Νέο Διοικητικό Συμβούλιο στο Σύλλογο Απολλωνιατών Νάξου

Μετά τις εκλογές της 28ης Νοεμβρίου 2004 το νεοεκλεγέν Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Απολλωνιατών συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: Αντώνιος Εμμ. Χωριανόπουλος.
Αντιπρόεδρος: Νικόλαος Εμμ. Ρουφάνης.
Γεν. Γραμματέας: Κων/νος Γεωργ. Χωριανόπουλος.

Ειδ. Γραμματέας: Σοφία Βασ. Παραρά.
Ταμίας: Κων/νος Δημ. Ανδρής.
Έφορος: Νίκη Παν. Λιακοπούλου-Μυλωνά.
Μέλη: Ιωάννης Εμμ. Ανδρής, Βιτζηλαίος Στυλ. Δημήτριος, Κων/νος Νικ. Ζερβός, Δημήτριος Ιωάν. Μαύρος, Γεώργιος Ιωάν. Χωριανόπουλος.

Αντώνης Εμμ. Χωριανόπουλος (Νταμπακωντώνης), σταθερή αξία του Ναξιακού συλλογικού αγώνα. Και πάλι επάξια και παμπηφεί πρόεδρος!

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΤΡΩΝΗ
ΕΙΔΙΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ
Πτυχιούχος Φ.Π.Ψ. Πανεπιστημίου Αθηνών
Master of Education in Special Education, University of Bristol
• Αποκατάσταση μαθησιακών δυσκολιών, ειδικών αναγκών, δυσλεξίας, διάσπασης προσοχής, κινητικών περιορισμών.
e-mail: c_kotroni@hotmail.com
Τηλ. 210-2923679, Fax 210-2221436, Κιν. 6977-663892

Τα Χριστούγεννα της χαράς, της ευτυχίας και της ευημερίας είναι δικαίωμα που το διεκδικούμε με αγώνες

Την ώρα που γράφονται τούτες οι γραμμές, πλησιάζουν τα Χριστούγεννα. Ήδη ξεκίνησαν οι γιορτές στην αγορά. Η πόλη αναβόσβηνει τα πολύχρωμα φώτα της γορτινής ατμόσφαιρας. Τα σπίντια φωταγωγημένα απέξω. Από μέσα κανείς δεν ξέρει. Υποθέτει. Υποψιάζεται. Δεν είναι βέβαιος. Πλην του Big Brother της παγκοσμιοποίησης. Αυτός ξέρει.

Μήπως αμφιβάλλει κανείς για την ύπαρξη και λειτουργία του μεγάλου αδελφού; Σίγουρα όχι, μετά και την νομιμοποίησή του να παρέμβει στα άδυστα του Λεωφορείου της ομηρίας. Άρτια προπονημένος και με εμπειρία από την ολυμπιακή προετοιμασία λένε.

Δυστυχώς στο στόχαστρο δεν ήταν μόνοι οι απαγωγείς, αλλά και οι επιβάτες. Κι όπως πάει όλοι μας. Όμηροι είμαστε, ανέκα-

θεν όλοι μας, κάποιον χαφιέδων. Παλιά φορούσαν καπαρντίνες και καβουράκι. Όπως οι αθάνατοι γελοιογράφοι των ελληνικών εφημερίδων τους αποτύπωσαν. Σήμερα φορούν micro chips και hands free και οι φάκελοι έγιναν ηλεκτρονικοί. Όλα άλλαξαν...

Το μόνο που δεν άλλαξε είναι το κέντρο αναφοράς. Που δεν είναι άλλο από το άντρο της διεθνούς τρομοκρατίας. Τουτέστιν η Αμερική.

Συνάμα γιορτάστηκε και η παγκόσμια ημέρα του μετανάστη την Κυριακή 19/12. Ψάχνω στις πολυσελίδες κυριακάτικες εφημερίδες για αφιερώματα με ουσία. Τίποτα. Ευτυχώς που υπάρχει και η «Κορωνίδα», που σε δύο συνεχόμενα φύλλα της αναφέρθηκε στους μετανάστες (τους δικούς μας), στην Αμερική του

1920. Στους οποίους αποτίει φόρο τιμής. Για τους σύγχρονους (τους δικούς μας βέβαια) δεν έχει να πει τίποτα. Δυστυχώς δεν ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας. Ή δεν το έλαβαν ή έχουν αφομοιωθεί με τους αλλόφυλους. Πέραν του ότι μας επιστρέφονται και εφημερίδες από το εξωτερικό. Το σίγουρο είναι ότι μας... έγγραψαν. Κανονικά.

Μ' αυτές τις σκέψεις περνούσα το κατώφλι της Αγίας Γλυκερίας, ως Ορθόδοξος και ως Έλληνας Χριστιανός (και με ταυτότητα). Γιορτές μέρες που είναι τα βήματα έλκονται στην εκκλησιά και η ακοή και η όραση και η γεύση. Όλες οι αισθήσεις μπλοκάρουν από το «υπερφύες» της Γεννήσεως. **«Η Παρθένος σήμερα τον υπερουσίον λόγον, εν σπηλαίω έρχεται αποτεκείν α-**

πορρήτως...». Περνώντας αυτό το αγιασμένο κατώφλι, δεκάδες ζητιάνες με μικρά στην αγκαλιά, ρακένδυτοι επαίτες κάθε λογής και φυλής αισθάνομαι να απειλούν την καλή και χριστιανικώς ευφρόσυνη προσμονή μου να ακούσω «**το κατεπλάγη Ιωσήφ**» ή τού «**τα πάντα σήμερα χαράς πληρούνται**». Ζητιανιά! Ελεημοσύνη! Πλησίον! Φιλανθρωπία! Αγάπη! Δωρεές! Ένωσα ξαφνικά τόσο μπερδεμένους... Να μπω στην εκκλησία ή να μην μπω. Να κάνω πως δεν βλέπω. Να προσπεράσω. Να ανάψω το παραδοσιακά επιβεβλημένο κερί ή να δώσω τον οβολό του κεριού στην αιτούσα παλάμη; Ω, Θεέ μου, αναρωτιέμαι, μήπως είμαι ένας υποκριτής; Ένας φαρισαίος;

Προσπαθώ να βρω στηρίγματα. Τι θα 'κανε ο Παπαδιαμάντης

σε μια ανάλογη περίπτωση; Πώς θα αντιδρούσε ο Κόντογλου; Ο κάθε Παπαδιαμάντης και ο κάθε Κόντογλου.

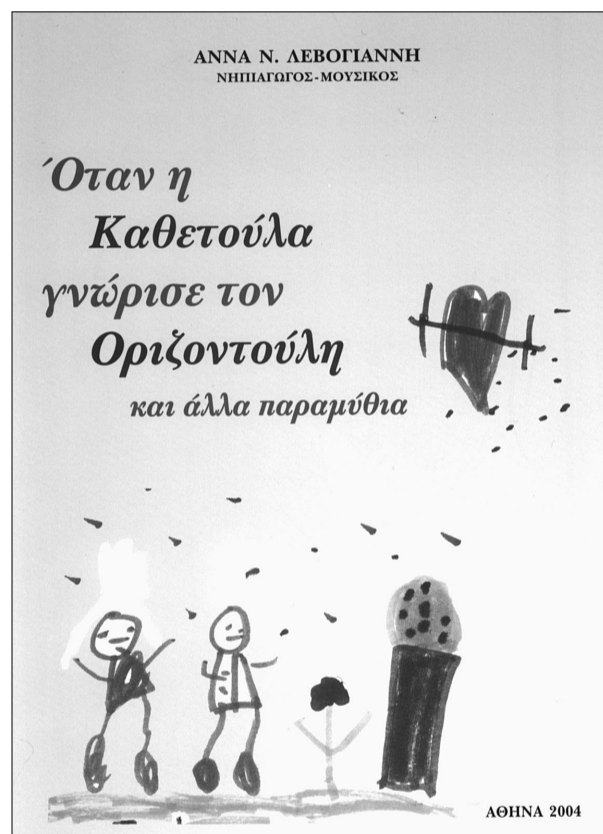
Κάθε εποχή εξάλλου έχει τους δικούς της. Και δεν είναι λίγοι. Που λένε την αλήθεια, χωρίς φόβο, με πάθος όμως και χωρίς αμφιταλαντεύσεις. Που τους εμπνέει ένα **αριστερό αεράκι**. Όπως ο Ανδρέας Ρουμελιώτης στη σαββατιάτικη (18.12.2004) «Ελευθεροτυπία». Εμπνευσμένος από το μπαρμπα-Γιάννη το Σκαρίμπα να διαλαλεί:

«Η ελεημοσύνη είναι ντροπή, η φιλανθρωπία υποκρισία... Το ψωμί, η στέγη, η κοινωνική πρόνοια είναι δικαίωμα και όσοι το στερούνται πρέπει να ξεσηκωθούν και να το διεκδικήσουν».

Αμήν... αλλά πότε;

Π.Ε.Λ.

Μόλις κυκλοφόρησε...

Με πατριωτική υπερηφάνεια η «Κ» παρουσιάζει κατ' αποκλειστικότητα την άσπογη από κάθε πλευρά έκδοση της νεαρής επιστήμονος (νηπιαγωγού και μουσικού) χωριανής μας **Άννας Ν. Λεβογιάννη** με τον παραπάνω τίτλο. Η πρωτοτυπία στην προσέγγιση οικογενειακών θεμάτων, ο ζωντανός τρόπος γραφής και η παραστατικότητα της εικονογράφησης αναδεικνύουν το βιβλίο αυτό σε χρήσιμο εργαλείο διδασκαλίας (και όχι μόνο «για ένα χαμόγελο από τα παιδιά», όπως με μετριοφροσύνη αναφέρει στη λιτή εισαγωγή της, που σίγουρα κι αυτό το απολαμβάνει επάξια). Το... ρούφηξα «απνευστί», όπως θα 'λεγε κι ο Παπαδιαμάντης, και επειδή πραγματικά δεν μπορούσα να διαλέξω ποιο απ' όλα τα παραμύθια μου άρεσε περισσότερο, απευθύνηκα στις ανηψιές μου που είναι... φιλομαθέστερες και με άποψη. Η Δροσούλα διάλεξε την «*Ιστορία μιας ντομάτας που την έλεγαν Κοκκινούλα*», ενώ η Ηλέκτρα όχι μόνο διάλεξε «*Το Δελφινονήσι σε πόλεμο*», αλλά εξέφρασε και τους φόβους της για την καταστροφή της... Λειβάδας από τους «Βρωμοσκουπιδάκηδες».

Π.Ε.Λ.

Κάλαντα, Καλήμερα και πάντα και του χρόνου

Η «Χορωδία και Ορχήστρα Αιγαίου» και ο Θεοφάνης Σουλακέλης, Πρόεδρος και Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Κέντρου Αιγαιακών Λαογραφικών και Μουσικολογικών Ερευνών παρουσίασαν το μουσικό ψηφιακό δίσκο την Κυριακή 19 Δεκεμβρίου 2004 στο Συνεδριακό Κέ-

ντρο του Δήμου Νέας Ιωνίας Αττικής.

Από πλευράς Συλλόγου παραβρέθηκε ο Πρόεδρος και ο Γενικός Γραμματέας και η Σοφία Αλιμπέρτη.

Να σημειώσουμε ότι στο CD περιλαμβάνεται και το Κωμικό Κάλυπτο Κολησπεράκι.

Κρίση του τουρισμού

Σημαντική ήταν η μείωση της τουριστικής κίνησης στα νησιά το φετινό καλοκαίρι. Ο τουρισμός, το τόσο σημαντικό κεφάλαιο για την οικονομία των νησιών και της χώρας μας, γενικότερα, είναι γεγονός ότι είχε μειωθεί αξιοσημείωτα.

Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τουρισμού, η Ελλάδα κατέχει τη 10η καλύτερη θέση ως προς τα έσοδα από τον τουρισμό. Επίσης, σύμφωνα με στοιχεία του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων και του Παγκοσμίου Οργανισμού Τουρισμού, η χώρα μας παρουσίασε μείωση στις αφίξεις τουριστών, ενώ μεγάλη αύξηση «τουριστικού κύματος» παρατηρήθηκε στην Κύπρο, Ιταλία, Ισπανία, Τουρκία και Γερμανία.

Το όλο θέμα ανησύχησε τα στελέχη του ξενοδοχειακού κλάδου αφού μάλιστα πράκτορες ξένων τουριστικών πρακτορείων, επιθυμώντας να επωφεληθούν από την κατάσταση, ζητούν πολύ χαμηλές τιμές και για το επόμενο έτος.

Όπως ανακοίνωσε ο κ. Αβραμόπουλος, υπάρχει ήδη ένα γενικότερο πλαίσιο στρατηγικής για την ανάκαμψη του ελληνικού τουρισμού το 2005. Μέσα σ' αυτό εντάσσονται οι διάφορες εκδηλώσεις που έχουν προγραμματιστεί σε Ελλάδα και εξωτερικό, όπως η Διεθνής Έκθεση Θεσσαλονίκης και η παγκόσμια εκδήλωση «World travel market», στην οποία η Ελλάδα θα είναι η τιμώμενη χώρα.

Η φετινή τουριστική περίοδος έληξε και εμείς ελπίζουμε η επόμενη τουλάχιστον τουριστικά να ανταποκριθεί στις προσδοκίες μας.

Κατερίνα Μυλωνά

Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας,
είναι ο μοναδικός
πόρος
της εφημερίδας μας.

Γιατί καταργήθηκε η ενισχυτική διδασκαλία των μαθητών του ΤΕΕ στην Κωμιακή;

Όπως είναι γνωστό, από την προηγούμενη σχολική χρονιά ιδρύθηκε στην Κωμιακή παράρτημα ενισχυτικής διδασκαλίας του Γενικού Λυκείου Τραγαίας και του ΤΕΕ Φιλοτίου για τους μαθητές της Κωμιακής και των γύρω χωριών.

Φέτος, ενώ λειτουργεί ενισχυτική διδασκαλία για τους μαθητές του Γενικού Λυκείου, δεν λειτουργεί για τους μαθητές του ΤΕΕ που είναι πάνω από δέκα.

Διερωτώμαστε γιατί; Αληθεύει ότι ο διευθυντής του ΤΕΕ Φιλοτίου απάντησε αρνητικά... έτσι χωρίς λόγο;

Ο τοπικός Τύπος και η προστασία του περιβάλλοντος

Με συμμετοχή 60 Κυκλαδιδών δημοσιογράφων, που εκπροσώπησαν 30 κυκλαδικές εφημερίδες, περιοδικά και ραδιοφωνικούς σταθμούς, πραγματοποιήθηκε στις 25 και 26 Σεπτεμβρίου η **Ζ' Συνάντηση Κυκλαδικού Τύπου** στην Πάρο, με χορηγία του Δήμου Πάρου.

Οι εργασίες της Συνάντησης έγιναν στην αίθουσα του Πολιτικού Συλλόγου «Αρχιλόχος», είχαν θέμα:

«*Ο τοπικός τύπος και η προστασία του Περιβάλλοντος*» και οι σχετικές ανακοινώσεις έγιναν από ειδικούς εισηγητές.

Ο Πρόεδρος της Ένωσης Κυκλαδικού Τύπου Λάζαρος Θεοφιλος χαίρετησε τους επισήμους και τους συμμετέχοντες, ευχαρίστησε το Δήμαρχο Πάρου Ιωάννη Ραγκούση και τους συνεργάτες του για τη χορηγία και την

οργάνωση της Συνάντησης και τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Παριανών Συλλόγων Γεώργιο Πούλιο για την αποτελεσματική συμβολή του στην οργάνωση και στην πραγμάτωση της Συνάντησης.

Πρέπει να τονισθεί ότι και η Ζ' Συνάντηση Κυκλαδικού Τύπου πέτυχε στους στόχους της, οι οποίοι είναι η επαφή των Κυκλαδιδών δημοσιογράφων σε ένα από τα Κυκλαδονήσια μια φορά κάθε χρόνο, η γνωριμία με τους εκπροσώπους του, η ενημέρωσή τους από ειδικούς σε ένα κεντρικό διαφορετικό κάθε χρόνο θέμα και η ανταλλαγή απόψεων πάνω σ' αυτό.

Ευχαριστίες για ακόμα μία φορά ανήκουν στο Δήμο Πάρου για την χορηγία του και στους ALPHA BANK, Αντώνιο Χωριανόπουλο για την ευγενική χειρονομία τους.

Κάθε λιμάνι και καημός

Με τίτλο «Πού πονάνε 45 λιμάνια», η «Ελευθεροτυπία» της 10/9 αναφέρεται στις ελλείψεις των λιμανιών όπως έχουν καταγραφεί από την ΠΕΠΕΝ (Πανελλήνια Ένωση Πλοίαρχων Εμπορικού Ναυτικού) και στις προτάσεις που έχουν κατατεθεί στο αρμόδιο Υπουργείο. Ειδικά για τη Νάξο επισημαίνονται τα ακόλουθα:

«*Μετά την καταστροφή του λιμενοβραχίονα και μέρους της προβλήτας, είναι ανάγκη να κατασκευαστεί νέα προβλήτα με σωστό προσανατολισμό και εξασφάλιση τουλάχιστον μιας θέσε-*

ως πρυμνοπλαγιοδέτησης. • Εκβάθυνση εσωτερικού τμήματος λιμενολεκάνης. • Αύξηση φωταβολίας φανού λιμενοβραχίονα. • Σήμανση: φωτισήμανση του υφάλου "Φρουρός" έξωθεν του λιμένος. • Αύξηση της εμβέλειας του φανού "Αμαρίδες" και τοποθέτηση ανακλαστήρα ραντάρ».

Η «Κορωνίδα», πριν δύο χρόνια, είχε αναφερθεί στο ίδιο θέμα και από τότε τίποτα δεν άλλαξε για το λιμάνι, πλην της καταστροφής του λιμενοβραχίονα και της αλλαγής της πολιτικής ηγεσίας.